

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

9. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

6. BŘEZNA 2011

Z obsahu:

Svatý Jan od Kříže

Katecheze Benedikta XVI.

při generální audienci

16. února 2011

- strana 2 -

Pak je Memorandum

pochopitelné

Guido Horst

- strana 4 -

Ježíš Nazaretský

V březnu vychází 2. díl knihy Benedikta XVI., soustřeďující se na události Ježíšova života od vjezdu do Jeruzaléma až po zmrtvýchvstání

- strana 5 -

Tichá spolupráce svatého Josefa

Notker Hiegl OSB

- strana 6 -

Bernhardt Philberth - geniální hledač Boha

V Austrálii 8. srpna 2010 zemřel neobyčejný vědec moderní doby

- strana 8 -

Mučedník Josef Ruf

„Více je třeba poslouchat Boha než lidi.“

- strana 9 -

Položili život ve službách církve

- strana 10 -

Církev má přece jen pravdu

- strana 10 -

Domenico Piola (1627-1703): Sv. Jan od Kříže (ilustrace ke katechezi papeže Benedikta XVI.)

Editorial

Úryvek evangelia, který připadá na tuto neděli, slyšíme jednou za tři roky, a někdy ani to ne, protože občas na devátou neděli během roku připadne slavnost Nejsvětější Trojice. Tím větší pozornost bychom měli věnovat jeho obsahu. Je to závěr velkého horského kázání, ve kterém nám Pán tlumočí, co pro nás „radostná zvěst“ na jedné straně znamená a co na druhé straně od nás vyžaduje. Bůh sám nám přišel říct, jak máme podle jeho představ uspořádat své vztahy a svou úctu k Němu samému i mezi sebou a k sobě. Někteří lidé se bláhově domnívají, že evangelium má pro nás znamenat jen to radostné. To, co by v nás mohlo vyvolávat strach nebo nároky, by chtěli odmítnout jako nemístné. Ale právě tento závěr Ježíšovy velké řeči, která obsahuje nejen radostné skutečnosti, ale také náročné požadavky a výstražná varování, nás staví před nesmlouvavou alternativou: způsob, jakým člověk naloží s Ježíšovými slovy, může mít za následek také katastrofu, a ta bude doslova veliká.

Zvláštní pozornost si ovšem zaslouží, že tento veliký pád nehrozí jen těm, kteří Ježíšovo učení výslovně odmítnou, ale i těm, kteří s Pánem jedli a pili, celý život si zakládali na tom, že jsou vyznamenáni zvláštními charismatickými dary, prorokovali, vyháněli zlé duchy a dělali mnoho divů. I takoví se mohou nakonec dovědět, že Pán se k nim nechce vůbec znát a zahání je od sebe pryč.

Není tedy vůbec lhostejné, jak kdo uctívá Boha a jak mu říká Pane, Pane. Při vši naší bohopoctě záleží nesmírně na tom, aby byla plně v souladu s tím, jaká je vlastně vůle nebeského Otce. Chceme-li někoho uctít a obdarovat, klade si otázku, co by se mu mohlo nejvíce líbit a nejvíce ho potěšit. Spoléhat na to, že ve všem sdílí náš „vkus“, by mohlo být opovážlivé. Tím více to platí, pokud jde o náš vztah k Bohu. Jak vysou-

ko je nebe nad zemí, tak se liší jeho myšlenky od našich myšlenek. Jeho „vkus“ nejsme schopni odhadnout a musíme se pečlivě pídít po tom, co rozhodujícího nám v té věci sám o sobě prozradil.

Současný kritický stav víry a mravů svědčí také o kritickém stavu modlitby a bohopocty. Svatý otec to opakovaně formuloval tak, že naše bohoslužby postrádají to, čemu se říká posvátno. Co je to vůbec, ono „posvátno“? Je to nějaký doplňující atribut obřadů, anebo to patří k jejich podstatě? O posvátnu mluvíme tehdy, když se setkáváme se skutečností, která v nás probouzí úctu, protože je něčím mnohem větším než my. Pro Heroda, Hitlera nebo Stalina byla taková představa naprosto nepřijatelná. Oni sami pro sebe nárokovali božské pocty a byli ochotni pro svou domnělou svrchovanost obětovat i celý svět. Pro setníka z Kafarnaum, Zachaea a Dismase byla naopak taková existence daleko přesahující jejich vlastní nemohoucnost zdrojem a důvodem velké naděje a nakonec nekonečného štěstí.

Co tedy znamená *posvátno*? Etymologicky je to jeden z významů latinského výrazu *sacrum*. Další jeho významy jsou posvátná věc, svátost, posvátný úkon, obraz samotného Boha. Původní kořen *sacer* znamená Bohu zasvěcený, svatý. Z tohoto slovního kořene také vychází výraz *sacerdos* - kněz, osoba zasvěcená Bohu a určená k posvátné službě, povoláná přistupovat k Nedostupnému a zastupovat lid při styku s ním. Posvátno není tedy pouze nějaký pocit vznešenosti, nevšednosti, ale obsahuje v sobě vědomí závazné úcty, vědomí, že se nacházíme v přítomnosti Toho, který nás svou důstojností jako nejvyšší svatý a nedotknutelný nekonečně přesahuje. To nás zavazuje ke zcela zvláštnímu chování, k pokorné otevřenosti a touze po tom, čeho ani nejsme vůbec hodni a čeho sami vůbec

Pokračování na str. 13

Svatý Jan od Kříže

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 16. února 2011*

Drazí bratři a setry! Před dvěma týdny jsem představil postavu velké španělské mystičky Terezie od Ježíše. Dnes bych chtěl hovořit o jiném významném světci oné země, duchovním příteli svaté Terezie, a spolu s ní reformátoru v karmelitánské řeholní rodině: o svatém Janu od Kříže, kterého Pius XI. prohlásil v roce 1926 za učitele církve a který byl již dříve nazýván tradičně *Doctor mysticus* - mystický učitel.

Jan od Kříže se narodil 1542 v malé vesnici Fontiveros nedaleko Avily ve Staré Kastilii rodičům Conzalovi de Yepes a Catalině Álvarez. Rodina byla velice chudá, neboť otec, původem z toledské šlechty, byl vyhnán z domu a vyděděn, protože se oženil s prostou tkadlenou hedvábí. Jan přišel v útlém věku o otce; když mu bylo sotva 9 let, přestěhovali se s matkou a bratrem Františkem do Mediny del Campo blízko Valladolidu, obchodního a kulturního centra. Tam navštěvoval *Colegio de los Doctrinos* a vykonával také v pokoře některé práce pro sestry v klášterním kostele svaté Magdaleny. Pak díky jeho lidským kvalitám a studijním výsledkům mu bylo umožněno zastávat funkci lékárníka v nemocnici Neposkvrněného početí a jako osmnáctiletý vstoupil do koleje jezuitů, která byla právě založena v Medina del Campo: studoval tam tři roky humanitní vědy, rétoriku a klasické jazyky. Na konci formace měl zcela jasno o svém povolání: řeholní život. Mezi mnoha řády přítomnými v Medině se cítil povolán na karmel.

V létě 1563 začal noviciát u karmelitánů ve městě a přijal jméno Jan od svatého Matěje. Další rok byl vyslán na prestiž-

ni univerzitu do Salamanky, kde studoval tři roky umění a filosofii. Roku 1567 byl vysvěcen na kněze a vrátil se do Mediny del Campo, aby zde slavil přímiční mši svatou v kruhu příbuzných. Právě zde došlo k prvnímu setkání s Terezií od Ježíše. Bylo to pro oba setkání rozhodující: Terezie mu vyložila svůj plán reformy karmelu včetně mužské větve a navrhla Janovi, aby se připojil „k větší slávě Boží“; mladý kněz byl tak nadšen Tereziinou idejí, že se stal velkým podporovatelem projektu. Pracovali spolu několik měsíců, sdíleli ideály a návrhy, aby mohli co nejdříve inaugurovat první dům bosých karmelitánů: otevření se uskutečnilo 28. prosince 1568 v Duruelo, osamělém místě v provincii Avila. S Janem tvořili první mužskou reformovanou komunitu další tři druhové. Při obnově slibů podle své strohé řehole připojili si první čtyři nová jména: Jan se tedy nazval „od Kříže“ a pod tímto jménem byl později nejvíce znám. Koncem roku 1572 na žádost Terezie se stal zpovědníkem a vikářem kláštera Vtělení v Avile, kde byla Terezie převorkou. Byla to léta těsné spolupráce a duchovního přátelství, které oba obohatilo. V té době také vznikla nejdůležitější Tereziina díla a první Janovy spisy.

Náročná reforma řádu

Sepětí s karmelitánskou reformou nebylo jednoduché a stálo Jana také mnoho utrpení. Traumatizující je epizoda z roku 1577, jeho únos a uvěznění v klášteře karmelitánů staré řehole v Toledu a následující nespravedlivé obvinění. Světec byl vězněn několik měsíců, podroben strádání a fyzickým

Pokračování na str. 11

Pravá úcta

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

*Kdo slyší má slova a činí je,
bude podoben rozváznému muži.*

Setkáváš se s Pánem ve chvíli, kdy končí slavnostní vyhlášení ústavy Božího království. Na každické slovo, které jsi slyšel v jeho horské řeči, se můžeš plně spolehnout. Na závěr žádá od svých učedníků důslednost a opravdovost. Na rozdíl od pozemských říší v jeho království s protekcí ani s přetvářkou nikdo neuspěje. Všichni stojí před stejnou a rovnou příležitostí, jak přejít z Božího království na této zemi do věčného království v nebi. Tou jedinou legitimací je opravdovost života ve shodě s vůlí Otce, který je v nebesích.

Ježíš, který zná srdce každého a nikdo ho nemůže oklamat, ví však dobře, jak snadno můžeš v této věci klamat sebe sama. Využij proto dnešního setkání s ním a vypros si světlo jeho Svatého Ducha, které ti pomůže odhalit, kam doopravdy směřuje tvá úcta, abys nebyl v rozhodné chvíli překvapen zjištěním, že místo Pána jsi ctil spíše sebe a své vlastní myšlenky a city.

Jestliže se totiž tvému Nepříteli nedaří, aby tě zlákal přímo do řad Božích odpůrců, pokouší se zavést tě úlisně na falešnou cestu, abys ctil Pána toliko ústy, zatímco tvé srdce se utápí samo v sobě a od Pána se vzdaluje⁽¹⁾. Nacházíš-li velké potěšení a zalíbení ve svých zvláštních pobožnostech a modlitbách, nemusí to znamenat, že v nich má zalíbení i tvůj Pán. Možná, že svou vynalézavostí a duchovní mnohomluvností předčíš mnohé, ale to není měřítko, podle kterého hodnotí Bůh. On očekává od tebe jen jedno: aby tvá duše a tvé srdce splynuly s jeho vůlí. Život v Bohu není něco jako soutěž, kde vítězí ten, kdo podá větší výkon než ostatní. Ke svému hodnocení před Bohem nepotřebuješ vůbec žádné srovnání s někým jiným. *První budou poslední a poslední první*⁽²⁾, protože rozhodující není, zda jsi lepší než ostatní, ale zda opravdu jsi v plné shodě s tím, co od tebe žádá Bůh.

Tvá modlitba se tedy líbí Pánu tím více, čím více směřuje k tomu jedinému podstatnému cíli: k poznání toho, co právě nyní a právě od tebe očekává tvůj Pán, a k vyprošení síly a pomoci k naplnění jeho nejsvětější vůle. Ten nejlepší nápad ze všech nápadů, který můžeš mít, je upřímná touha poznávat a pak uskutečňovat to, co chce Pán. A protože Pán má pro každého z lidí svůj jedinečný a nezastupitelný úkol, je zcela zbytečné srovnávat

se s druhými. Takové srovnávání ti může buď nebezpečně lichotit, nebo tě naopak stejně povážlivě naplňovat malomyslností, přičemž jedno i druhé tě nepřivede jinam než na secesti.

Ani sama příslušnost k té či oné skupině či hnutí v očích Božích nic neznamená, pokud nepodporuje a nerozvíjí pokornou oddanost Pánu a vytrvalou službu bližním. To, co platí pro jednotlivce, platí neméně i pro různá duchovní společenství. Čím užitečnější by mohla být ta či ona družina pro Boží království, tím více záleží Odpůrci na tom, aby byla užitečná spíše pro něho alespoň tím, že působí rozdělení. V celých dějinách Božího království na zemi nechybí příkladů, že se mu to skutečně úspěšně daří. Nezrodily se snad nakonec všechny bludy a rozkoly v těch duších, kterým nechyběla horlivost a mimořádná aktivita, ale nedostávalo se jim pokory, a tak oslněny vlastními lidskými nápady a vynálezy a potleskem nemoudrých se mylně domnívaly, že *tím slouží Bohu*⁽³⁾? Ani pocit největší důvěrnosti s Pánem nás neopravňuje k tomu, abychom si v čemkoliv začali dovolovat a *žít podle svých nápadů*⁽⁴⁾. Marně bychom se dovolávali: *Jedli jsme s tebou, učil jsi na našich ulicích*⁽⁵⁾. Ano, učil u nás, ale učil nás tomu, abychom slyšeli jeho slova a zachovávali je.

Zdá se ti možná samozřejmé, že když někdo koná mimořádné skutky, patří jistě k Božím vyvoleným. Pokud k nim patří, pak nikoliv pro tyto skutky, ale jedině proto, že činí věrně vůli nebeského Otce. Různé výjimečné schopnosti a charismata nejsou odměnou ani vyznamenáním za dosavadní zásluhy. Pokud jsou od Boha, jsou to propůjčené hřivny, které mají sloužit výlučně jako nástroje šíření Božího království. Ti, kterým byly propůjčeny, budou skládat přísné účty z toho, jak je na tomto poli zhodnotili⁽⁶⁾. Apoštol ti však doporučuje: *Usilujte o lepší dary*⁽⁷⁾.

Tvůj Pán tě ovšem také upozorňuje, že ne všechny divy a zázraky pocházejí od Boha. Musíš počítat s tím, že i když někdo prorokuje nebo činí zázraky, může patřit k těm, které Pán ve skutečnosti *nikdy neznal*. Jsou pro něho cizí jakožto *pachatelé nepravostí*. A není větší nepravosti v jeho očích než domýšlivost a pýcha v každé podobě. *Povstanou nepraví proroci a budou konat veliké zázraky, takže by svedli k bludu i vyvolené*⁽⁸⁾.

Buduj tedy stavbu svého duchovního života nikoliv na písku okamžitého sebeuspokojení a lidské chvály, který se hroučí při první zkoušce a protivenství, ale na pevné skále, kterou je Pán. Jistota tvé důvěry v jeho nekonečnou lásku je dostatečným důvodem pro tvou pokornou podřízenost Pánovým příkázáním a jeho vůli i tehdy, kdy se tvá hříšná přiroze-

Liturgická čtení

1. čtení – Dt 11,18.26–28

Mojžíš řekl lidu: „Uložte si tato má slova do svého srdce a do své duše. Přivažte si je jako znamení na svou ruku a budou jako značka mezi vašimi očima. Hle, já vám dnes nabízím požehnání a kletbu. Požehnání, když budete poslouchat příkazy Hospodina, vašeho Boha, které já vám dnes prikazuji. Kletbu, když příkazy Hospodina, vašeho Boha, poslouchat nebudete a ustoupíte z cesty, kterou vám já dnes prikazuji, a budete následovat cizí bohy, které jste neznali.“

2. čtení – Řím 3,21–25a.28

Bratři! V nynější době se stalo zřejmým, že Bůh dává spravedlnost nezávisle na Zákonu. Svědčí o tom už Zákon a Proroci. Je to ospravedlnění, které dává Bůh na základě víry v Ježíše Krista, a to všem, kdo věří. Rozdílu není. Vždyť všichni jsou hříšníci a nedostává se jim Boží slávy. Z jeho dobroty však docházejí ospravedlnění zdarma, protože je vykoupil Kristus Ježíš. Aby Bůh ukázal svou spásnou spravedlnost, ustanovil ho jako smírnou obět v jeho krvi, která působí skrze víru. Jsme totiž přesvědčeni, že člověk je ospravedlňován skrze víru, beze skutků předepsaných Zákonem (Mojžíšovým).

Evangelium – Mt 7,21–27

Ježíš řekl svým učedníkům: „Ne každý, kdo mi říká: ‚Pane, Pane!‘, vejde do nebeského království, ale ten, kdo plní vůli mého nebeského Otce. Mnoho z nich mi řekne v ten den: ‚Pane, cožpak jsme v tvém jménu neprokovali? A nevyháněli jsme tvým jménem zlé duchy? A nedělali jsme tvým jménem mnoho divů?‘ Ale tehdy jim prohlásím: ‚Nikdy jsem vás neznal. Pryč ode mě, kdo pácháte nepravostí! Každý tedy, kdo tato má slova slyší a podle nich jedná, podobá se rozváznému muži, který si postavil dům na skále. Spadl déšť a přivalila se povodeň, přihnala se vichřice a obořila se na ten dům – ale nezřítíl se, protože měl základy na skále. Každý však, kdo tato má slova slyší, ale podle nich nejedná, podobá se pošetilemu muži, který si postavil dům na písku. Spadl déšť, přivalila se povodeň, přihnala se vichřice a obořila se na ten dům – i zřítíl se a jeho pad byl veliký.“

nost ještě vzpouzí. I v těch největších temnotách ti nakonec ukáže svou jasnou tvář a zachrání tě svou slitovností⁽⁹⁾. *Vzmuž se a buď srdnatý a spoléhej na Pána*⁽¹⁰⁾.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Mt 15,9; ⁽²⁾ Mt 19,30;

⁽³⁾ srov. Jan 16,2; ⁽⁴⁾ Ž 81,13; ⁽⁵⁾ Lk 13,26;

⁽⁶⁾ srov. Mt 25,24–30; ⁽⁷⁾ 1 Kor 12,31;

⁽⁸⁾ Mt 24,24; ⁽⁹⁾ srov. resp. žalm 31(30);

⁽¹⁰⁾ srov. tamtéž.

Pak je Memorandum pochopitelné

Pozdvižení kolem Memoranda německy hovořících teologů nespadlo z nebe. I církev je „historická věc“ a vždy se vyplácí podívat se nejdříve více či méně zpět, abychom pochopili přítomnost.

Řím před dvaceti lety: na Piazza Cavour se objevila pětičlenná verze teologického měsíčníku. Italské mateřské vydání se nazývalo *30giorni*, německá mutace *30Tage*.

Z mladých redaktorů, kteří tehdy zasedli za první generaci počítačů Apple, se ze všech staly známé osobnosti mediálního světa. Lucio Bonelli je dnes známý televizním divákům v RAI2 jako papežský zpravodaj, Andrea Torielli doluje vatikánská tajemství pro milánský *Il Giornale*, Maria Buttiglione pracuje jako „vatikanista“ u Mediaset, Stefano Maria Paci jako reportér pro Sky-TV, Gianni Cardinale má vysoké postavení v *Avvenire*, listu italských biskupů. Tomaso Ricci vede kulturní stránku RAI1 a tehdejší šéfredaktor *30giorni* Antonio Socci vybudoval později školu pro novináře a patří dnes k nejznámějším katolickým italským autorům.

Tento horkokrevný Toskánek Socci se nedávno pustil do mediálního souboje s nikým menším než se státním sekretářem kardinálem Tarcisiem Betronem o interpretaci třetího fatimského tajemství.

A byl to právě Socci, který se tehdy v roce 1992 zabýval v *30giorni* Eugenem Drewermannem, tehdy hvězdou na německém teologickém nebi. Drewermann popíral skutečné zmrtnýchvstání Ježíše Krista a prohlásil právě pro hamburský magazín *Spiegel*, že to odpovídá většinovému názoru teologů. Socci citoval „teologa v pulovru“: Ježíšovo zmrtnýchvstání se událo v jeho vlastním životě. Osvobodil se od svého „Já“. Evangelia ne-

ní možno brát doslova, ona přinesou v sobě jen symbolický charakter.

Víra v Krista se zhroutila

Dnes, kdy se nejen v německém prostoru dva tisíce let stará víra církve v Krista zcela zhroutila a Ježíš zůstal jen jako „morální vzor“, nikdo se takové větě už nedívá.

Tehdy před dvaceti lety vyvolávalo rozpouštění historického Ježíše v kyselém roztoku německy mluvící teologie přece jen pozdvižení, a tak se Antonio Socci vypravil po stopách této věci. Hledal všude, i ve vatikánském nakladatelství.

Roku 1970 přijal Pavel VI. na audienci účastníky velkého mezinárodního sympozia „Resurexit“ o zmrtnýchvstání Krista a ve své promluvě vyzvedl především historické úhelné kameny svědectví apoštolů: prázdný hrob a zjevení zmrtnýchvstálého Krista. „Zmrtnýchvstání je tajemství,“ řekl Pavel VI., „ale zůstává skutečností, a to empiricky a smyslově potvrzenou skutečností velikonočního zjevení.“

Karl Rahner SJ

A na potvrzení uvedl spatra: „Jestliže netrváme na víře v tyto empirické a smyslové skutečnosti, měníme křesťanství v gnózi.“ Jak dosvědčil exeget Ignace della Potterie, v roce 1974 při vydání materiálů z jednání sympozia v Libreria Editrice Vaticana slova o „empirické a smyslo-

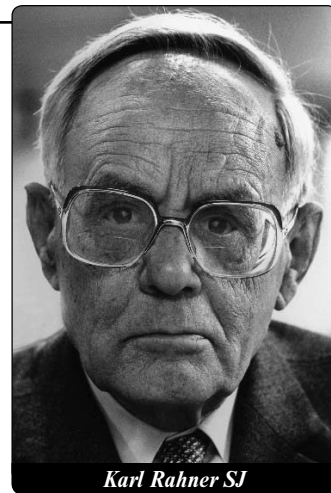
vé skutečnosti“ zjevení Ježíše po zmrtnýchvstání z papežova projevu zmizela.

Kampaň

Kdyby Socci na tom přestal, nic by se nestalo. Ale tento novinář doloval dále a nakonec dospěl k jednomu prameni, ze kterého vzešlo ono rozlišování mezi „historickou skutečností“ a „skutečností víry“ v případě Ježíšova zmrtnýchvstání. Autorem tohoto rozlišování je Karl Rahner. To ale Socci neměl dělat, neboť jezuitský teolog Rahner, který zemřel v roce 1984, byl už tehdy svatosvatý. Ze Socciho příspěvku se měla stát dlouhotrvající debata, do které vstoupili pak němečtí biskupové a teologové.

Obtíž u Karla Rahnera spočívala v tom, že tento muž byl těžce k pochopení. Tak říká Rahner ve svém *Základním kursu víry* právě k otázce zmrtnýchvstání a následného povelikonočního zjevení Ježíše: „K tomu je možno klidně dodat, že tyto nám nabízené zprávy o historických detailech zmrtnýchvstání, resp. zjevení se na první pohled beze zbytku neshodují, a proto se jeví spíše jako drastické a dramatizující příkrášlení (druhého řádu) vzniklé z původního zážitku ‚Ježíš žije‘, než aby tento zážitek popisovaly v jeho původní podstatě.“

Podle Rahnera je nelze chápat jako „masivní smyslové zážitky“. Místo toho je pro Rahnera Ježíš Kristus (kterého ani nepokládá za druhou osobu Nejsvětější Trojice) „bohočlověk“ Ježíš „jakožto první počátek zdařilého pohybu samotranscendence světa do absolutní blízkosti Božího tajemství. Na tuto hypostatickou unii nelze nahlížet jako na něco, co Ježíše od nás odlišuje, nýbrž jako na něco, co se musí stát jednou a jen jednou, až začne svět vstupovat do své poslední fáze.“ Tak tohleto píše Rahner

Karl Rahner SJ

v *Základním kursu (!) víry*. Jak to pak musí vypadat teprve v dílech, která na tom staví.

Josef Ratzinger kritizuje Základní kurs Karla Rahnera

Jakmile se historický Ježíš – před i po zmrtnýchvstání – jednou utopí v kaleidoskopu mýtů a vnitřních vizí apoštolů, nezbuďte z křesťanství nic. Pak být křesťanem, jak píše Rahner v *Základním kursu*, je opravdu jen přijaté býtí v jeho poslední bezpodmi- nečnosti a je to vyslovení reflexe toho, čím je člověk.

To přimělo recenzenta Josefa Ratzingera v roce 1978, aby v posudku rahnerovského kursu položil otázku, zda v takovém zevšeobecnění se „křesťanské“ nestane bezpředmětným, když se stává logicky a antropologicky nezbytným, ale současně se ruší a je lhotejné.

30giorni se odvážilo sáhnout do vosího hnízda. Socciho rešerše o tom, jakého konce se v německy vedené teologii dočkal historický Ježíš, vyvolala bouření. Jako uštknutý vyskočil předseda německé biskupské konference Lehmann v Míšni. Jako dlouholetý Rahnerův asistent poslal rozhněvaný dopis redakci do Říma a domníval se, že tím je všechno vyřízeno. Také biskup Walter Kasper, v jehož hlavním teologickém díle „Jesus der Christus“, jak uvedl Socci, se rovněž vylučuje povelikonoční Ježíšovo zjevení, protestoval a mluvil o „pomluvách“ a „ignoranci“.

Redakce přijala s radostí tuto výzvu k souboji a zapojila

do fronty tehdy již devadesátiletého luterského badatele Teobalda Beera, který již rozložil titána Luthera a pro kterého bylo maličkostí teologickou hvězdou Karla Rahnera rozebrat na jeho součástky (Thomas, Luther, Spinoza, Hegel). Ale to už je jiná historie, ke které se vrátíme později.

Důležitější než Rahner jsou epigoni a teologičtí nohsledi tohoto jezuita, kteří toto „zrušení křesťanského“ (Ratzinger) zpopularizovali. Zmíněný článek Socchio končil citátem z dopisu jednoho čtenáře z Neapole: „Navštěvoval jsem teologický kurz pro laiky. Když se probíralo Kristovo zmrtnýchvstání, byl jsem z toho zcela zmatený. Profesor, jeden u nás velmi známý teolog, rozlišoval mezi objektivními daty a osobními zážitky apoštolů. Nerozuměl jsem vůbec ničemu. Moje víra se zhroutil: tak je to pravda, nebo ne, že Ježíš vstal z mrtvých?“

A tím se dostáváme zcela blízko k *Memorandu*, ve kterém nyní německy hovořící teologové požadují protestantizaci katolické církve. Rahner a jeho epigoni působili celá desetiletí. A když lidé neví, čemu mají věřit, zda Ježíš vstal, nebo ne a zda Petrovi – po zmrtnýchvstání – skutečně řekl to, co stojí v evangeliu, pak vystupují do popředí jiné otázky: otázka moci, struktur, legitimity zdola a samozřejmě všechny ostatní otázky této doby.

Rahner zpochybil princip vtělení, to znamená určující a konkrétní vstup Boha do lidských dějin. A jestliže se Bůh nestal člověkem, když Petr neobdržel plnou moc, a když se papežové na tuto moc nemohou odvolávat, pak je skutečně možné psát memoranda a brát v pochybnost všechno, co papež a biskupové rozhodli teprve v posledních desetiletích. Pak je opravdu možné změnit církev na pouhé náboženské sdružení, ve kterém se probírají a mění pravidla podle módních trendů doby.

Die Tagespost
Překlad -lš-

Ježíš Nazaretský Od vjezdu do Jeruzaléma až po zmrtnýchvstání

V knihupectvích bude možno zakoupit další díl knihy *Ježíš Nazaretský* z pera Benedikta XVI. v pátek 11. března 2011 v sedmi světových jazycích (později bude k dispozici i překlad do češtiny). Je to pokračování prvního dílu, který vyšel 2007.

V deseti kapitolách prvního dílu představil autor první část Ježíšova života a vysvětlil metodu, jak číst evangelia. Benedikt XVI. objasnil význam historicko-kritické metody pro výklad Bible a poukázal na její hranice a na skutečnost, že tato metoda v sobě nese „vnitřní otevřenost pro doplňující metody“. Poukázal na metodu tzv. kanonické exegeze, podle které je třeba číst jednotlivé úseky v celku jediného Pisma.

Dále jasně vyložil, že je nepřijatelné rozlišovat mezi Ježíšem evangelii a historickým Ježíšem: „Chtěl jsem udělat pokus představit Ježíše z evangelii jako skutečného Ježíše, jako ‚historického Ježíše‘ ve vlastním slova smyslu. Jsem přesvědčen a doufám, že i čtenáři budou moci vi-

dět, že tato postava je mnohem logičtější a historičtější i srozumitelnější než rekonstrukce, s jakými byl Ježíš v posledních stáletích konfrontován.“

Papež, který píše knihy, to je něco mimořádného a svědčí o tom, že Benedikt XVI. se nebojí vstupovat do arény intelektuální výměny názorů, ke které jsou zváni výslovně další včetně vědců. Činí tak sice jako papež, ale nevyhrazuje si nároky učitelské výpovědi. Spíše se jedná o výraz osobního hledání „tváře Pána“: „Každý má svobodu

mi protirečit. Prosim jen čtenáře o dávku sympatie, bez které nedochází k pochopení.“

Druhý díl se soustřeďuje na poslední fázi Kristova pozemského života: utrpení, smrt a zmrtnýchvstání Božího Syna, a pojednává tak o ústřední události dějin spásy a o teologickém a historickém jádru evangelijní zprávy. Jde o samo srdce křesťanství: Proč musel Ježíš zemřít? Co znamená zmrtnýchvstání? A co to znamená pro nás?

10. března představí nový svazek oficiálně prefekt Kongregace pro biskupy kardinál Marc Ouellet spolu s jinými osobnostmi. Tři knihy, které napsal Benedikt za šest let svého pontifikátu, se staly absolutními bestsellery nebo mají vyhlídky se jimi stát. Druhý díl Ježíše Nazaretského slibuje, že nijak nezaostane za prvním, jak uvádí Peter Seewald ve *Světlo světa*. Nějakou dobu pracuje papež na třetím dílu knihy o Ježíši, o evangeliích jeho dětství u Matouše a Lukáše.

Kath-net
Překlad -lš-

Kdo se od malička učí ovládat se, kontrolovat svoje potřeby, lépe prochází životem než děti, kterým se splní ihned každé přání. To je jednoznačný výsledek mnoha studií, které sledovaly vývoj lidí od období kojence až do věku třiceti let. Byla mezi nimi i dvojčata, která procházela různým vývojem. Malá sebekontrola vede k horšímu školnímu prospěchu a k horším výkonům v povolání a pojí se k ní větší pravděpodobnost sklonu k panovačnosti, k závislostem, k drogám, alkoholu a kouření i k velkým zdravotním problémům, nezaměstnanosti a kriminalitě. Kdo se naopak záhy učí ovládat svá přání a své pudy, umí odkládat

jejich uspokojení, žije později s mnohem menšími těžkostmi. Dokáže se lépe vyrovnávat s nároky a ranami osudu. Toto zjištění platí bez rozdílu v inteligenci, pohlaví a sociálním statusu.

Sebeovládání

Nejsou to zcela nové poznatky. Nicméně v době přehnaného konzumu jsou vědecky více vyhoceny. Je to něco jako zanedbanost z blahobytu, když rodiče dětem čtou každé přání přímo z očí a rtů. To vrhá nové světlo na výchovné chování. Všudypřítomná kultura zábavy, která odvádí a rozptyluje, duševně i tělesně poškozují mládež, zatímco by byla žádoucí naopak určitá míra odříkání a káz-

ně. Učit se např. neznamená, že učitel může všechnu látku změnit na zábavnou podívanou. To blokuje hlubší pochopení a trvalou stopu, které vyžadují také úsilí a sílu vůle. Vzdělání není jen zábava a zřídkakdy je veselé.

I křesťanství vyžaduje určité napětí mezi odříkáním a naplněním. Je čas na odříkání a čas na slavení se vším, co k tomu patří. Postní období předchází radostem a slavnostem. Také vývoj vyzrálé víry vyžaduje pravidelný návrat fází obrácení, zamyšlení, kontemplace, pozornosti a mlčení. Radostné události jsou jistě i pro náboženský život důležité, ale nesmějí se změnit v trvalý stav. I Bůh je zdrženlivý, jak vidíme na jeho chování k tvorstvu.

CIG, překlad -lš-

Tichá spolupráce svatého Josefa

Čtli jsme již o kapli Marie, Matky Evropy (Světlo 35/2009). Tentokrát podává P. Notker působivé svědectví o mocné spolupráci svatého Josefa, bez níž by nebylo možné tuto svatyni postavit. Jako ochránce a živitel Svaté rodiny v Nazaretě působil zcela nenápadně v pozadí a doprovází tak až dodnes vykupitelské dílo svého Syna v církvi.

Člověk si může něco našetřit a pak si něco dovolit. Je možno jít také opačnou cestou: něco si dovolit a pak začít šetřit, aby vydanou sumu jednou i s úroky splatil. V takových podmínkách bych podle své povahy volil raději první cestu, protože úroky mi připadají jako paraziti. Proto jsem nejen šetrný, ale po rodičích a předcích jsem zdědil konzervativně katolické založení. „Konzervativní“ znamená zde „kráčet v čele pokroku a zachovávat i to, co je třeba zachovat“. K čemu tento úvod? Chtěl bych předložit jednu myšlenku, která dnes může někomu připadat středověká, nebo dokonce absurdní, jak se to jeví projektantům a odborníkům moderního hospodářství.

Příklad svatého Josefa

Nedávno opakoval jeden katecheta exercicií nám mnichům naléhavou prosbu: „Prosím, zůstaňte normální.“ Co tím myslel? Abychom správným způsobem spolu spojovali přirozené a nadpřirozené. Frank Duff, zakladatel Legie Mariiny, jednou řekl: „To nejhorší, co může člověka postihnout, je potlačení nadpřirozeného přirozeným.“ Člověk by chtěl všechno udělat sám. „Udělej si sám“, to je dnešní heslo: jsem autonomní, obejdu se bez cizí pomoci. Člověk by chtěl pro sebe a pro ty své zařídit přirozenými prostředky na zemi ráj. Pak pro nadpřirozené nezbyvá vůbec čas: není čas k modlitbě, k návštěvě kostela, k četbě Písma svatého, většinou není čas ani pro službu bliženské lásky. Nepředstavuje zde svatý Josef podle katolického pojetí směřovat příklad? On uváděl přirozené a nadpři-

rozené přímo geniálním způsobem do souladu. Povoláním tesař a stolař, stal se živitelem a strážcem božského Dítěte Ježíše. Za hrozných obětí putoval do Betléma a prchal v noci do Egypta. Po dvou letech

Socha Panny Marie Matky Evropy

se chtěl vrátit do Betléma, aby se vyhnul lidem z Nazareta. Ale Bůh mu ukázal nebezpečného Archelaa jako vládce Jeruzaléma, což ohrožovalo božské Dítě. Raději se rozhodl s Marií pro cestu do Nazareta, jen aby Bohem Otcem svěřeného Ježíška nevystavil ohrožení. Vždy byl poslušný vůči Bohu a dal si od něho ve všem říct. Věděl totiž: všechno závisí nikoliv na mě

činnosti a plánech, nýbrž na vedení nebes. Tak se stal svatý Josef v tradiční úctě v katolické církvi zářícím vzorem jednání a konání. S pohledem na něho a v důvěře k němu můžeme při hospodářském podnikání a finančních plánech najít zlatou střední cestu a udržovat rovnováhu mezi přirozeným a nadpřirozeným.

Biblické kořeny křesťanské Evropy

Ve Skutcích apoštolů je popsáno, jak se svatému Pavlu zjevil jeden Makedonec a prosil ho, aby přišel do Evropy. On a jeho průvodce nejdříve zamýšleli pokračovat v misijní činnosti v Malé Asii, ale „Ježíšův Duch jim to nedovolil“. Nikoliv Asie, ale Evropa se měla stát prvním křesťanským kontinentem. Tak prošli Mysií až do Troady. To je severozápadní výběžek Malé Asie, který leží proti evropskému kontinentu. Zde měl Pavel v noci vidění: zjevil se mu Makedonec, stanul před ním a prosil: „Přijď do Makedonie a pomoz nám!“ Prosil tedy apoštola, aby přišel do Evropy a přinesl Evropanům radostnou zvěst. Evropa je z biblického pohledu kontinentem, kde se mělo křes-

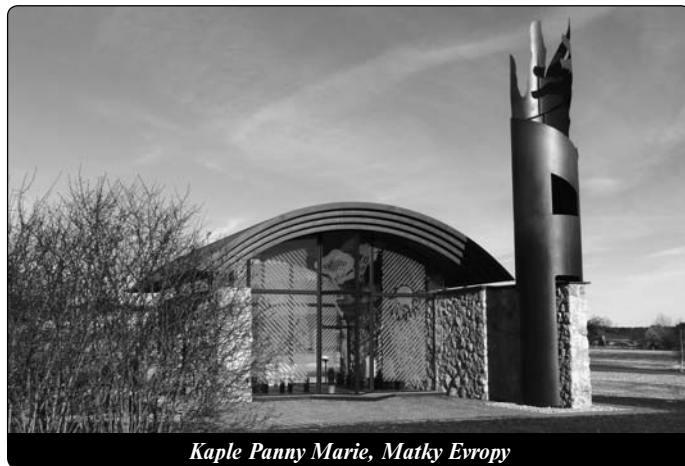

Notker Hiegl OSB

ťanství rozvinout na „všeobecné náboženství“. V biblickém textu se praví: „Byli jsme přesvědčeni, že nás Bůh volá k tomu, abychom tam hlásali evangelium.“ V následujících dnech přišli do Filip, města v prvním okrsku Makedonie. „Jedna žena jménem Lýdie, obchodnice s nachovými látkami, byla bohabojná a Pán jí otevřel srdce, takže naslouchala Pavlovi. .. a přijala křest ona i celý její dům.“ Je to tedy první pokřtěná Evropanka. Evropa je podle biblických kořenů křesťanská a to nám nemůže být v dnešní době lhostejné.

Mariánská kaple jako „archa“ pro dnešní dobu

Svatyně „Maria, Matka Evropy“ je postavena na malém místě blízko Beuronu s významným jménem „Oáza milosti“, je jako „signum“, znamená milosti a přímlyvy pro zachování a sjednocení Evropy v biblickém pojetí. Jako umělecké dílo připomíná krajině a okolí milostiplnou ochranu Noemovu na vysoké hoře Araratu, která se podobá této horské výspě ve Švábské Albě. Obraz kaple s dvanáctidílnou klenbou (12 izraelských kmenů, 12 apoštolů) tvoří nejdříve stavbu archy. To zdůrazňuje také oltář zhotovený z barenthalského tufu. Nad tím je Otcova pravice, ze které vylétá holubice Ducha Svatého. S pohledem na Krista na zádi archy tvoří tento soubor moderní stolec milosti. Motivy rostlin a malých zvířat na rukou trpčícího Krista ukazu-

Kaple Panny Marie, Matky Evropy

PŘÍKLADNÝ MEZINÁBOŽENSKÝ DIALOG

Svatý farář arský se jednou setkal s bohatým protestantem. Nevěděl však o jeho víře a rozmlouval s ním o Pánu a o světcích způsobem, jak to činíval: s největší vroucností svého srdce. Nakonec mu daroval medailku Panny Marie. Tu protestant řekl: „Dáváte medailku kacíři. Alespoň podle vašeho stanoviska jsem kacířem. Já však doufám, že bez ohledu na rozdílnost víry budeme oba jednou spolu v nebi.“

Dobry farář ho vzal za ruku a zahleděl se na něho pohledem, ve kterém se zračila jeho živá víra i vroucí láska, a řekl mu plný upřímného soucitu:

„Ach milý příteli, tam nahoře budeme spojeni jedině tehdy, jsme-li spojeni zde na zemi. Smrt na tom pranic nezmění. Kam strom padne, tam zůstane ležet.“

„Pane faráři, já spoléhám na Krista, který řekl: ‚Kdo ve mne věří, má život věčný.‘“

„Milý příteli, On ovšem řekl ještě také něco jiného. Řekl, že ten, kdo nechce slyšet Církev, má být pokládán za pohana. Řekl také, že má být jen jedno stádo a jeden pastýř, a hlavou tohoto stáda učinil svatého Petra.“ Pak dodal mírnějším a dojemnějším tónem: „Příteli, není dvojího způsobu, jak sloužit našemu Pánu, jen jeden způsob je dobrý. Proto ať mu každý slouží tak, jak On chce, aby se mu sloužilo.“

Po těch slovech se světec vzdálil a nechal stát onoho člověka zachváceného spasitelným nepokojem, který je předchůdcem milosti Boží. Ta později protestanta přivedla k tomu, aby se stal katolíkem.

Pramen: Naše světla, Frýdek 1947

jí touhu celého tvorstva po vykoupení (srov. Řím 8,1n). Vrchol: dvanáct hvězd nad hlavou nádherné postavy Panny Marie s Ježíškem je základem naší evropské symboliky, modré nebe s dvanácti hvězdami je znamením nové Evropy pod ochranou Pána a jeho panenské Matky Marie. Kristus ve svatostánku je jediný prostředník mezi Bohem a lidmi, ale ve své moudrosti vtáhl Marii do dění dějin spásy. Tak můžeme každý den říkat s archandělem Gabrielem: „Zdrávas, Maria, milostiplná, Pán s tebou, požehnaná ty mezi ženami...“ také my, občané 21. století. V posledních letech se to modlilo a zpívalo již na 60 000 věřících na výspě milosti. Mnozí využili nabídky a svěřili starosti napsané na lístek do „Pánovy boční kapsy“ s prosbou o osobní pomoc pro sjednocenou Evropu.

Zrození svatyně za „bolestí a úzkostí“

Umělec Helmut Lutz z Breisachu vytvořil podle mých teologických představ a plánů toto nové mariánské poutní místo na výspě milosti. S modelem plánované kaple jsme jeli počátkem roku 2005 do Freiburgu na biskupský ordinariát na konferenci za účasti stavebního úřadu a dómské kapituly. Nevěděl jsem, že se ve stejnou dobu v biskupském městě jednalo také o přeměně jednoho kostela na koncertní centrum. A nyní přichází malý vesnický farář do velkého biskupského města pro vyjádření úřadu, protože chce postavit novou kapli, zatímco kostely se prodávají. „Ó svatá prostoto!“ Zdvořile a mnoha dobrými slovy byly vyjádřeny „námitky a omezení“. A když byl vznesen dotaz na cenu představované kaple, naděje se zatměly. Udaná cena 120 000 € byla nejdříve přijata a s blahosklonným tónem bylo zdůrazněno: „Pokud se suma získá od dobrodinců, bude snad možno vydat povolení.“ A mělo se do cesty

postavit ještě mnoho dalších překážek, ale já jsem vzal ve svém srdci všechny tyto výpovědi jako „plné morální povolení“ pro stavbu kaple. Rozměry byly sice sníženy z 12x12m na 7x7m, ale my jsme našli jiný stavební koncept s velkými travnatými plochami a otevřenými dveřmi, aby se tak bohoslužeb mohlo účastnit velké množství věřících. Ve věci financování 120 000 € jsem se plně spolehl na chválu svatého Josefa.

Svatý Josef jako ministr financí

Po zasedání a neobvyklém „příkazu ke sbírce“ pocítil jsem ještě větší blízkost živitele našeho Pána Ježíše Krista. Když jsem jel z Freiburgu směrem na Beuron „nebeskou říší“ Höllenthalu (Pekelné údolí), řekl jsem si: „Od této chvíle je svatý Josef ministrem financí pro stavbu budoucí kaple Marie, Matky Evropy. On může, musí a také zajistí potřebnou sumu.“ A tak se také stalo. Navrhl

jsem mu: „Protože chceme začít se stavbou v létě, potřebujeme nejdříve do konce března 60 000 a zbytek do konce června. Svatý Josefe, zcela a bezvýhradně ti důvěřuji. Ukaž se jako pomocník svatyně pro tvoji snoubenku a tobě svěřeně Jezulátko!“

To není žádný zbožný příběh ze středověku, nýbrž reálný projekt v roce 2005. Do večera 31. března bylo na kontě 58 600 €, ale to nebylo 60 000. Tu zavonil telefon a já jsem měl přijít zaopatřit nemocného v Bärenthalu. Oblékl jsem se a šel tam, kde jsem měl nemocnému posloužit svátostmi. Pak jsem se podíval krátce před 24.00 hod. na tamní faře, zda nepřišla nějaká pošta. A skutečně, byly tam dva výpisy z banky, jeden na více než 1000 € od paní jménem Eva Hiegel. To znělo jako od mé matky, pomyslel jsem si. Nakonec jsem zjistil, že mi moje vlastní matka ze své hubené renty posílá obnos, ačkoliv nevěděla nic o mé „dohodě se svatým Josefem“. Druhý obnos činil 500 € a byl od jed-

né mladé ženy, která ho poslala jako poděkování za úspěšně složenou zkoušku pro přijetí do zaměstnání, 31. března bylo tedy na účtě 60 100 €. Usínal jsem s pocitem hluboké vděčnosti. Stejně tak se stalo 30. 6., tedy nikoliv 29. 6. nebo 1. 7., kdy bylo na účtě něco málo přes 120 000 €.

Poslání církve v Evropě

Počáteční obtíže byly už dávno za námi. Arcibiskupský stavební úřad se divil, jak kaple roste. Jako prorocťví se vyplnila slova kanovníka dr. Klause Stadela: „Takový pramen, který vytryskl na počátku 21. století, by se neměl jen tak lehce zasypat.“ K tomuto prameni milosti přišly již desetitisíce poutníků, aby odtud čerpali a uhasili svou duchovní žízeň. Ale svatý Josef musel pomáhat ještě přes mnoho finančních a organizačních překážek, takže při svěcení kaple jsme nedlužili ani cent. Bylo možno dokonce složit pojišťovací fond pro budoucnost, jak o to žádalo arcibiskupství. Za to vše patří můj dík svatému Josefu. Nová kaple stojí pod ochranou Panny Marie, Matky Evropy. V postsynodálním listě *Církev v Evropě* napsal papež Jan Pavel II: „Církví v Evropě, obrať svůj zrak ...na Marii a poznej, že je mateřsky účastná a přítomná u mnoha obtížných problémů v životě jednotlivců, rodin a národů... Maria, bdi nad církví v Evropě, ať žije pro své poslání hlásat evangelium naděje.“ (*Církev v Evropě* 124 a 125)

Na tomto evangeliu spočívá síla naší evropské jednoty. Hospodářství a kapitál, národní pestrost a ideje, blahobyt a mír, úcta ke všem a rovnoprávnost všech lidí v Evropě jsou pozitivní hodnoty, které nacházejí svůj souhlas v horském kázání našeho Pána Ježíše Krista. Cesta však vede skrze Marii k Ježíši za tiché pomoci svatého Josefa, který, jak to odpovídá jeho bytosti, působí tiše v pozadí.

*Kirche heute 12/10
Překlad -Iš-*

Bernhardt Philberth se narodil 26. března 1927 v Traunscheinu a vyrůstal v měšťanské rodině. Jeho otec byl soudce, matka byla v domácnosti. Byl vychován v katolické víře, ačkoliv matka byla evangelička. Bernhardt a jeho mladší bratr Karel byli od dětství velice zvidaví a velmi brzy začali provádět pokusy s chemikáliemi a výbušnými látkami. Překvapila ho světová válka a již jako 15letý sloužil u protiletadlové baterie.

Cesta ke kněžství

Po skončení války studoval na mnichovské univerzitě fyziku, i když od dětství toužil stát se knězem. Byl však plně zaměstnán vynálezy a spisovatelskou činností a studium teologie odkládal. Teprve ve věku 45 let byl i se svým bratrem Karlem vysvěcen na kněze. Oba obdrželi ve Vatikánu dispens od studia teologie, absolvovali pouze šestitýdenní kurs a byli vysvěceni „ad titulum patrimonii“, to znamená, že jakožto vyňatí z jurisdikce biskupa byli odpovědní přímo papeži. Nedostávali žádné církevní obřady a živili se svou vědeckou činností.

Poradce Vatikánu

Současně přijali četné poradenské funkce ve Vatikánu. Bernhardt Philberth byl dokonce pozván do Vatikánu, aby zde žil jako expert, který pracuje na přírodovědných problémech. Tento návrh nepřijal, protože se obával, že by v Římě nemohl nerušeně vědecky pracovat. V pozdějším věku pochyboval o správnosti tohoto svého rozhodnutí. Nicméně všechny své síly, svého grandiózního ducha a svou schopnost řešit problémy postavil plně do služeb církve.

Badatel v Austrálii

Místo toho přijal pozvání australské vlády, aby tam pracoval jako badatel v oblasti Antarktidy. Lákalo ho sem i trvale

Bernhardt Philberth - geniální hledač Boha

V Austrálii 8. srpna 2010 zemřel neobyčejný vědec moderní doby. Jeho velkou záležitostí bylo hledat souvislosti mezi vírou a přírodními vědami. Těmto otázkám se zasvětil i jeho bratr Karel. Jejich dlouholetá spolupráce přinesla bohaté ovoce.

Knihy těchto vědců patří k nejužasnějším dílům novodobých dějin ducha. Strhujícím způsobem sdělují nejvyšší vědecké poznatky a souvislosti, které se vztahují k veškeré skutečnosti. Současně ústí výsledky vědeckého bádání do oslavy všemohoucího Boha. Přinášíme krátký pohled na životní dílo geniálního hledače Boha.

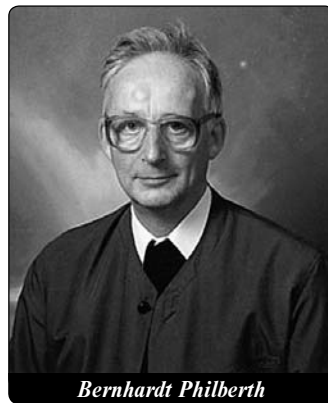
jasné nebe, které mu dovolovalo pozorování vesmíru, a proto se natrvalo přestěhoval do Austrálie. Se svým bratrem ovšem trvale spolupracoval. Obdivuhodně se navzájem doplňovali. Bernhardt byl mužem geniálních nápadů, chyběl mu však dar tyto koncepce vědecky formulovat. Karel byl a je precizní vědec, který usiloval o to, odít bratrovy ideje do vědeckých formulací, což byla neobyčejně náročná a namáhavá práce.

Hledání božského

Po celý svůj život hledal Bernhardt odpovědi po smyslu života. Jako dospívající studoval buddhismus a tato nauka ho velmi zaujala. Ve dvaceti letech však dospěl k závěru, že pro člověka je vyloučeno, aby sám sebe spasil, a nacházel jediného Vykupitele v Ježíši Kristu. To ho přesvědčilo o pravdě křes-

ťanství a katolické víry. Mnoho let konal každý rok několik týdnů exercicie v benediktinském klášteře v Metten v diecézi Řezno. Tam poprvé prožil Boží přítomnost. Tato zkušenost světců,

Bernhardt Philberth

styk se sférou božského, byla určující pro celé jeho životní dílo a jeho spisy. Stal se „Božím bojovníkem“ s tak hlubokou vírou a tak pevným přesvědčením, že mnoho lidí inspiroval a přivedl k obrácení. Kněžské svěcení bylo nejšťastnějším okamžikem jeho života a jeho největší radostí bylo sloužit mši svatou.

Geniální vynálezce

Bernhardt Philberth byl mužem mnoha tváří: byl to vynálezce, přírodovědec, myslitel, vizionář, prorok, kněz a filantrop. Bádal v oblastech, které byly pro mnohé zcela cizí. Vynálezcem byl od svých 13 let a je spolu s bratrem držitelem více než 100 patentů. K nim patří i slavný Philberthův transformátor. Ani ne třicetiletý začal pracovat

Bernhardt a Karel Philberthovi

na projektu likvidace radioaktivního odpadu v grónském ledovci v hloubce až 3000 m. Tento projekt se zakládal na nadpřirozeném vidění, které přijal při exerciciích v Metten.

Neocenitelné dědictví

To, co po sobě zanechal, je v neposlední řadě Philberthova nadace pro filipínské děti ze zanedbaných rodin, ale především neocenitelné svědectví, které je uloženo v jeho knihách, které zdaleka nejsou jako jiné knihy (viz www.philberth.de). Obsahuje myšlenky, srovnání a pohledy, které jsou zcela nové. Jeho velkým přáním bylo pomoci církvi k vypracování teologie, která dovoluje využít objevů vědy, aniž by narušovala jádro křesťanské nauky.

Bernhardt Philberth objevil se svým bratrem časové gradienty a vypracoval kosmologii, která našla své vyjádření v knize „Vesmír“. Jeho základní dílo je „Trojediný“, úžasné pohledy do souvislostí makrokosmu i mikrokosmu. Ukazuje na trojí strukturu všeho bytí a uvádí celou existující skutečnost na Boží zákonitost, která všechno řídí. Jeho burcující dílo „Křesťanská prococtví a nukleární energie“ obsahuje varování světu, které detailně uvádí důsledky atomové války. Tento spis pomohl nastoupit cestu k atomovému odzbrojení. V posledním díle „Zjevení“ hovoří o věcech, které se ho nejhlouběji dotýkaly. Staví most mezi katolickou naukou a poznatky současné vědy. Tak nabízí obdivuhodnou kombinaci věrné víry a hluboké vědy.

*Z Kirche heute 12/2010
přeložil -lš-*

To jsou slova apoštola Petra před velehradou v Jeruzalémě (Sk 4,19). Jeho statečný příklad následovalo během 2000 let trvání církve mnoho křesťanů, kteří raději podstoupili smrt, než aby se přizpůsobili vládnoucí moci. První křesťané v Římské říši byli nuceni obětovat modlám, aby se před vladaři osvědčili jako pohané. Pokud tak neučinili, byli podrobena krutému mučení. Tvrdost takového rozhodnutí trvá dodnes. Dnes kapitulují mnoho křesťanů i křesťanských vůdců před tlakem médií a přinášejí tak oběť dnešním modlám.

Naproti tomu krejčovský tovaryš Josef Ruf se postavil proti hnědým modlám a s nasazením vlastního života odmítl vojenskou službu pod Hitlerem. Prohlásil opakovaně, že je ochoten pracovat v sanitní službě wehrmachtu. Ale jako voják se zbrání v ruce nebyl ochoten bojovat za nespravedlivý Hitlerův systém z důvodů svého svědomí. Bylo mu jistě známo slovo biskupské konference z Fuldy 1932, že národní socialismus je neslučitelný s katolickou církví. Také papežská encyklika *Mit brennender Sorge* z 21. března 1938, která odsoudila nacismus jako nelidskou, bludnou nauku, mohla upevnit Rufa v přesvědčení o bezprávném charakteru nacistického režimu. Proto pro něho služba se zbrání v ruce pro Hitlera nepřicházela v úvahu. Jeho víra v Boha a ve věčnou spravedlnost mu zakazovala vojenskou službu – i za cenu vlastního života.

Josef Ruf se narodil 1905 v Hochbergu v Horním Švábsku. Jeho otec tam byl přednostou stanice. Nábožně vychovaný Josef se vyučil krejčovství a připojil se 1925 k řádu franťášků. Ale tehdy ještě velmi přísný klášterní život byl pro poněkud neduživého Josefa Rufa nadměrnou zátěží. Vystoupil a našel pak sobě přiměřenou Společnost Krista Krále, kterou založil dr. Max Metzger.

Mučedník Josef Ruf

„Více je třeba poslouchat Boha než lidi.“

Roku 1940 byl povolán do armády. Jako nejlepší střelec v roty získal čestnou šňůru. Odmítl však rozhodně přísahu na vlajku a účast ve válečných akcích. Mnoho osob se pokoušelo přesvědčit ho, aby ustoupil a vyhnul se jisté smrti. Josef Ruf zůstal neoblomný a prohlásil, že chce jít za hlasem svého svědomí. Svému otci napsal: „Jednou se shledáme bez odloučení a bez utření.“ Když ho ve vězení krátce před rozsudkem smrti chtěl jeho bratr Karel přece jen přemluvit, Josef prohlásil: „Jsem přesvědčen, že tak musím jednat, abych zachoval Boží vůli. Kdybych jen v nejmenším pochyboval o své cestě, přizpůsobil bych se okolnostem.“ Podle § 5 válečného práva byl Ruf 14. září 1940 odsouzen k trestu smrti. Zemřel 10. října v 6 hodin ráno pod gilotinou. V dopise na rozloučenou svým příbuzným vyslovil naději, že „se jednou shledají v nebi, protože křesťany smrt

nemůže rozloučit, neboť patříme k církvi, která je troji: trpící, bojující a triumfující“. Důvěřoval tomu, že ve věčné vlasti bude spojen s Bohem.

Jak hluboce bylo zakořeněno ve víře oněch asi dvacet katolíků, kteří byli popraveni, protože odmítli přísahu, když volili raději smrt, než aby sloužili nespravedlivému systému. Vydrželi všichni teror. Nikdo nezná počet těch, kteří táhli do války v naději, že přežijí, ačkoliv smýšleli podobně jako Josef Ruf, Franz Jägerstetter, Alfred Heiß, Ernst Volkman a mnoho dalších. Zatímco dezertéři chtěli v první řadě zachránit svůj život, tito odmítli přísahu a vědomě svůj život obětovali. O tehdejšímu teroru nás dostatečně neinformovala ani média, ani školní vyučování, ani kázání. V tomto směru to nemá Duch Svátý lehké ani dnes.

*Der Fels 2/2011
Překlad -lš-*

HINDUISTIČTÍ NACIONALISTÉ CHTĚJÍ KŘEŠŤANY ZNOVU OBRÁTIT K HINDUISMU

V ústředním indickém státě Madhya Pradesh u řeky Narmada v Mandle se konalo 10.-12. 2011 února shromáždění dvou milionů hindů. Nejvyšší soud vyzval vládu, aby zajistila bezpečnost křesťanů a jiných menšin. Vyhověl tak žádosti katolické biskupské konference. Organizátoři akce dostali od vlády příspěvek ve výši 22,5 mil. €.

Vedoucí křesťanští představitelé spatřují ve shromáždění jednu část celé série protikřesťanských kampaní. Tisk již zveřejnil zprávy o hromadném nucení křesťanů, aby konvertovali k hinduismu. Již v roce 2006 se ve státě Gujarat konaly pokusy nutit křesťany masově k obrácení.

Jak řekl generální sekretář křesťanské rady John Dayal, není nejmenší pochybnosti, že nacionalističtí hinduisté sledují cíl zcela vyhladit „křesťanské misionáře“. Sociální práce křesťanů sleduje prý jen jeden cíl: odvrácení od hinduismu. Vyčítají jim, že masově obrátili domorodé příslušníky národa Gond ke křesťanství. Gondové se chtějí proti nucení k obrácení k hinduismu bránit silou. Gondové, kterých je 9 milionů, byli původně animisté a ctitelé předků.

Kath-net

V TUNISU ZAVRAŽDĚN POLSKÝ MISIONÁŘ

V Manouba nedaleko Tunisu byl zavražděn P. Marek Rybiński, polský salesián, který pracoval třetí rok v této zemi jako misionář. Byl členem tříčlené salesiánské komunity, která ve městě provozuje školu a stará se o farnost. V pátek 18. února dopoledne bylo nalezeno jeho tělo s téměř odtatou hlavou. Probíhá policejní vyšetřování, které má objasnit motiv činu. Ten však nese jasné známky islámského fanatismu. P. Rybiński často referoval o svých zážitcích a zkušenostech. S nadšením se vyjadřoval o tuniské „jasminové revoluci“. „Jsem hrdý, že jsem při tom!“ psal před měsícem na polských internetových stránkách (wiara.pl) v souvislosti s událostmi, které daly do pohybu arabskou lavi- nu manifestací.

„Byl podříznut jako beran. O motivech však nelze nic říci. Čekáme na výsledky vyšetřování,“ řekl polské redakci Vatikánského rozhlasu katolický arcibiskup Tunisu Maroun Elias Lahham.

„V komunitě byl spatřen ve čtvrtek 17. února v poledne,“ referoval tuniský arcibiskup. „Neobjevil se na večerní modlitbě. Když se neukázal ráno, mělo se za to, že je nemocný. Kolem 8. hodiny vešli do jeho pokoje spolubratři, ale nenalezli jej. Přibližně kolem desáté hodiny oznámil školník, že našel ve sklepě jeho tělo. Žádné další známky násilí nebo zápasu nebyly objeveny. Klíče od sklepa byly na svém místě. Policie vyšetřuje. Očekáváme výsledky,“ řekl arcibiskup Lahham o vraždě polského salesiána P. Marka Rybińskiego.

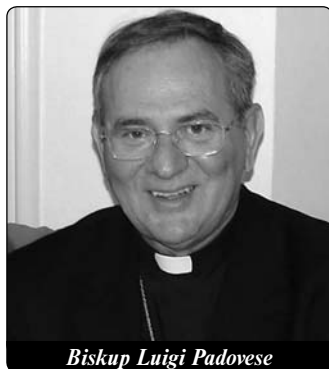
*Česká sekce
Vatikánského rozhlasu*

V uplynulém roce při svém nasazení pro Krista položili svůj život opět mnozí kněží a spolupracovníci katolické církve. Agentura Fides uvádí celkem 23 lidí. Byl zavražděn 1 biskup, 15 kněží, dvě řádové sestry, dva seminaristé a tři laici. Z těchto obětí připadá na Ameriku 15 (10 kněží, jeden řeholník, jeden seminarista a dva laici), na Asii 6 (jeden biskup, čtyři kněží a jedna řeholnice) a na Afriku 2 (jeden kněz a jeden seminarista).

Položili život ve službách církve

Nejvíce církevních spolupracovníků položilo svůj život v Brazílii. Farář Dejajir Gonçalves de Aldeida a laik Epaminondas Marques da Silva byli usmrceni, když je na faře překvapil lupič. Další farář Almeida Gonçalves byl zavražděn na své faře, když nechtěl pronajmout svému vrahu farní sál; seminarista Mario Dayviit Pimheiro Reis byl zastřelen zloději, kteří se chtěli zmocnit jeho auta; farář Bernardo Muniz Rabelo Amaral byl zavražděn mužem, kterému nabídl možnost, že ho svezou.

V Kolumbii byl v noci na své faře zavražděn farář Román de Jesús Zapata; farář Hermonio Calero Alumia přišel o život při slovní výměně s policií za pouliční blokády; Luis Enrique Pineda, salesiánský koadjutor, byl nejdříve oloupen a pak probodnut nožem. V Mexiku zemřel násilně farář José Luis Para Pureto v souvislosti s krádeží svého mikrobusu; farář Carlos Salvador Wotto byl nalezen na své faře ubodaný a popálený cigaretami na různých částech těla. V Peru se stal obětí přepadení kláštera bratr Linán Ruiz Morales OFM a jeho spolupracovník Ananias Aquila. Mrtvola laika byla nalezena v kuchyni u přepážky, kde se vydává pokrm pro chu-

Biskup Luigi Padovese

dé. Ve Venezuele byl neznámým pachatelem zavražděn farář Steban Robert Wood. V Ekvádoru našli mrtvolu polského misiónáře P. Mirosława Karczewského, kterého vrah utloukl velkým křížem a oloupil mu mobil a počítač. Na Haiti zavraždili spolupracovníka Charity Julienu Kénorda. Byl zastřelen krátce poté, co v bance inkasoval směnku.

V Turecku byl svým osobním řidičem zavražděn biskup Luigi Padovese, předseda turecké biskupské konference. V Iráku zahynuli Wasim Sabieh a farář Thayer Saad Abdal při atentátu na katedrálu v Bagdádu. Přitom zahynulo dalších 12 věřících, kteří přicházeli na bohoslužbu.

V Číně byli zavražděni farář Joseph Zhang Shulai, generální vikář diecéze Ningxia, a sestra Maria Wei Yanhui ve starobinci ve Wuhai mužem, který se chtěl prostě jen pomstít.

V Indii byl zabit neznámým pachatelem farář Peter Bombacha kilometr od biskupské rezidence ve Vasai. Jeho tělo leželo v kaluži krve.

V Africe byli zavražděni jeden kněz a jeden seminarista z Republiky Kongo. Farář Christian Bakulene se nacházel ve své faře v Nordkivu ve společnosti jednoho přítele ze sousedního domu, když je přepadli dva ozbrojení muži ve vojenské uniformě, oloupili průvodce a oba zastřelili. Seminarista jezuita Nikolas Eklou Komla byl zabit na okraji hlavního města Kinshasa, když byl na cestě do studentátu a postavil se na obranu skupiny, která ho doprovázela.

Der Fels 2/2011, překlad -lš-

Benedikt XVI. vyrazil 17. března 2009 na svou náročnou apoštolskou cestu do Afriky. Svět měl možnost zajímat se o tento velký kontinent a poznat lépe jeho problémy. Ale dopadlo to jinak. Během letu do Kamerunu odpovídal papež jednomu novináři na otázku o metle, jakou představuje AIDS, a řekl, že postoj, který v této věci zaujímá církev, a způsob, jakým proti němu bojuje, je pokládán za nerealistický a neúčinný, ačkoliv pravdou je opak.

„Problém AIDS není možno řešit jen penězi a rozdávaním prezervativů,“ řekl Benedikt XVI., „naopak, ty problém ještě zhoršují. Je třeba působit spíše výchovou a dosáhnout »humanizace sexuality«, tzn. duchovní a lidské obnovy, nového způsobu chování ve vzájemných vztazích.“

Prof. Daniel Halperin

Po této poznámce napadala média papeže během jeho cesty Afrikou v ostré kritice. Politici a mezinárodní organizace mluvili dokonce o „zločinné“ nezodpovědnosti, obsažené ve slovech Benedikta XVI., která odhalují „temný obskurantismus církve“. Tento pokřik nedovolil, aby přišly ke slovu méně hlučné hlasy, které potvrzovaly, že papež má pravdu: zřetelný pokles nákazy AIDS se projevuje právě v těch zemích, které uplatnily program, založený na „principu ABC“: Abstinence – Be faithful – Condom (zdrženlivost – věrnost – kondom).

ABC zahrnuje kondom jako „ultima ratio“, poslední ochranu u zvláště rizikových skupin, kde ostatní prostředky selháva-

Církev má přece jen pravdu

ji. Zvláště v Ugandě přispělo uplatnění principu ABC k rozhodnému obratu a statisticky doloženým výsledkům v boji proti AIDS, zvláště zdůrazňováním důstojnosti sexuality a potíráním její banalizace, ke které dochází, jestliže je chápána jen z technického hlediska.

Že církev a papež zdůrazňováním výchovy a změny smýšlení nejsou na omylu, bylo znovu potvrzeno 8. února 2011, když Daniel Halperin zveřejnil výsledky své studie. Halperin je profesorem na Harvardské univerzitě a zkoumá různé otázky v oblasti veřejného zdravotnictví. Jeho studie nese název: „A Surprising Prevention Success: Why Did the HIV Epidemic Decline in Zimbabwe?“

Ve své studii potvrzuje výzkumný tým a Halperin, že změna v chování (snížení promiskuity a úbytek aktivní a profesionální prostituce apod.) v Zimbabwe podstatně přispěla k poklesu ukazatele úmrtí na následky AIDS. Od roku 1997 do roku 2007 klesl počet nakažených o 13 % a představuje dnes jen 16 % z celkového počtu obyvatel (v roce 1997 ještě 29 %).

Výzkumníci konstatují, že tuto změnu vyvolaly „pravděpodobně preventivní programy podporované sdělovacími prostředky, církevními a pracovišti a dalšími mezilidskými komunikačními formami. Snížené střídání partnerů a používání kondomů u rizikových skupin dosažené touto výchovou jsou podstatné pro vývoj účinných preventivních programů.“

Papež měl tedy pravdu a pravdu má církevní nauka: proti AIDS je třeba bojovat především „zlidštěním sexuality“. Harvardská studie je pro to novým výmluvným dokladem.

Kath-net, překlad -lš-

SVATÝ JAN OD KRÍŽE - pokračování ze str. 2

i morálním útrapám. Tam složil spolu s dalšími básněmi slavnou *Duchovní píseň*. Konečně se mu v noci ze 16. na 17. srpna 1578 podařilo dobrodružným způsobem uprchnout a ukrýt se v klášteře bosých karmelitánek ve městě. Svatá Terezie a reformní druhové oslavovali s velkou radostí jeho osvobození a po krátkém čase pro obnovu sil byl Jan poslán do Andalusie, kde strávil deset let v různých kláštorech, zvláště v Granadě. Přijal v řádu významné úkoly, nakonec se stal zástupcem provincie a dokončil soubor svých duchovních traktátů. Pak se vrátil do rodné země jako člen hlavního vedení karmelitánské tereziánské rodiny, která se už těšila plné jurisdikční pravomoci. Bydlel na karmelu v Segovii a vykonával úřad představeného komunity. V roce 1591 byl zbaven vši odpovědnosti a určen pro novou řeholní provincii v Mexiku. Když se s deseti dalšími druhy připravoval na dlouhou cestu, odebral se do osamělého kláštera blízko Jaén, kde těžce onemocněl. Snášel s příkladným klidem a trpělivostí nesmírné bolesti. Zemřel v noci ze 13. na 14. prosince 1591, když spolubratři začali zpěv matutina. Rozloučil se slovy: „Dnes jdu zpívat hodinky do nebe.“ Jeho ostatky byly přeneseny do Segovie. Blahořečil ho Klement X. v roce 1675 a kanonizoval ho Benedikt XIII. v roce 1726.

Janovo dílo

Jan je pokládán za jednoho z nejvýznamnějších lyrických básníků španělské literatury. Jeho větší díla jsou čtyři: *Výstup na horu Karmel*, *Temná noc*, *Duchovní píseň* a *Živý plamen lásky*.

V *Duchovní písni* svatý Jan popisuje očištnou cestu duše, tj. postupující radostné osvojování si Boha, až duše pocítí, že miluje Boha touž láskou, jakou ji miluje On. *Živý plamen lásky* po-

Sv. Jan od Kríže - mystické vidění

kračuje v této perspektivě a líčí podrobněji stav proměňujícího sjednocení s Bohem. Přírovnáním, které Jan používá, je vždy oheň. Jako oheň, který čím více plane a stravuje dřevo, tím více žhne, až se samo dřevo stává plamenem, tak také Duch Svatý, který duši během temné noci očišťuje, „tříbí“ a postupně ji osvěcuje a rozpaluje, jako by byla plamenem. Život duše je ustavičným svátkem Ducha Svatého, který jí dává patřit na slávu sjednocení s Bohem na věčnosti.

Výstup na horu Karmel představuje duchovní cestu z hlediska postupného očišťování duše, nezbytného k výstupu na vrchol křesťanské dokonalosti, symbolizované vrcholem hory Karmel. Toto očišťování je představeno jako cesta, kterou člověk podstupuje ve spolupráci s Božím působením, aby osvobodil duši od každého přilnutí nebo citu, který odporuje Boží vůli. Toto očišťování, aby mohlo do-

Sv. Jan od Kríže - vidění anděla

NYNÍ JE TA HODINA, KDY MARIA, PANNA A KRÁLOVNA, PŘÍCHÁZÍ SE SVÝM SYNEM DO CHRÁMU

Bylo to v den Očišťování Panny Marie. Byla jsem ve Folignu v kostele menších bratří. Promluvil hlas a řekl mi: „Nyní je ta hodina, kdy Maria, Panna a Královna, přichází se svým Synem do chrámu.“ Moje duše naslouchala s velkou láskou, a když to přijala, byla naplněna štěstím a blažeností a viděla Královnu vstupovat a vyšla jí s chvěním a úctou vstříc.

Ale třásla jsem se, měla jsem strach se k ní přiblížit. Ona mě však povzbudila a podávala mi Ježíše se slovy: „Ty, která miluješ mého Syna, přijmi toho, kterého miluješ.“ Položila ho do mé náruče. Byl zavinit v plenkách. Jeho oči byly zavřené jako ve spánku. Královna se unavená posadila. Její gesta byla ušlechtilá, její chování nádherné, její postava tak vznešená, její pohled tak úchvatný, že moje oči se nemohly dívat jen na Ježíše, ale byly nuceny pohledět i na Marii.

Náhle se Dítě v mé náruči probudilo, jeho pleny se rozvinuly, otevřel oči a podíval se na mne. Ježíš hleděl na mne. Tímto pohledem mě přemohl, dokonale nade mnou zvítězil. Jeho vznešenost vyzářovala z jeho očí a jeho radost zářila jako oslňující plamen. Tu se mi zjevil ve svém nesmírném a nevýslovném majestátu a řekl mi: „Ten, kdo mě neviděl malého, neuvidí mě jako velkého.“ A dodal: „Přišel jsem za tebou a daruji se ti, protože ses mi darovala.“

S. Anděla z Foligna

jit ke sjednocení s Bohem, musí být úplně, začíná u smyslového života a pokračuje očišťováním, které nastává prostřednictvím tří božských ctností: víry, naděje a lásky, které očišťují rozum, paměť a vůli. *Temná noc* popisuje „trpný“ aspekt, totiž Boží zásahy do procesu „očišťování“ duše. Lidské úsilí totiž není schopno samo od sebe dosáhnout až k nejhlubším kořenům

špatných osobních náklonností a zvyků; může je pouze brzdit, ale nikoli beze zbytku vykořenit. K tomu je třeba zvláštního Božího působení, které radikálně očistí ducha a uschopní ho, aby se s Ním mohl v lásce sjednotit. Svatý Jan definuje toto očišťování jako „trpné“ právě proto, že ačkoli je duše přijímá, uskutečňuje se tajemným působením Ducha Svatého, který jako plamen ohně stravuje každou nečistotu. V tomto stavu je duše podrobena veškerému druhu zkoušek, jako by se nacházela uprostřed temné noci.

Janova mystická nauka

Tyto poukazy na hlavní svět-cova díla nám pomáhají přiblížit si charakteristické body jeho obšírné a hluboké mystické nauky, která má za cíl popsat bezpečnou cestu k dosažení svatosti, stavu dokonalosti, ke kterému Bůh volá nás všechny. Podle svatého Jana od Kríže všechno, co existuje, je stvořeno Bohem a je to dobré. Prostřednictvím tvorů můžeme objevit Toho, který

►
v nich zanechal svoji stopu. Víra je však jediný zdroj darovaný člověku, aby poznal Boha takového, jaký je sám v sobě, jako Boha Trojjediného. Všechno, co Bůh chtěl zjevit člověku, řekl v Ježíši Kristu, svém vtěleném Slovu. Ježíš Kristus je jedinou a definitivní cestou k Otci (srov. Jan 14,6). Jakákoli stvořená věc je ničím ve srovnání s Bohem a mimo Něho neplatí nic: v důsledku toho je k dosažení dokonalé Boží lásky nutné, aby se každá jiná láska přizpůsobila lásce Boží v Kristu. Odtud plyne důraz, který svatý Jan od Kříže klade na očistění a vnitřní vyprázdňení, nezbytné k proměně v Boha, jediný cíl dokonalosti. Toto „očistění“ nespočívá v pouhém fyzickém odnětí věci nebo jejich užívání. Očišťuje a osvobozuje duši odstraněním každé nezřízené závislosti na věcech. Všechno musí mít své místo v Bohu jako středu a cíli života. Dlouhý a úmorný proces očišťování vyžaduje jistě osobní úsilí, ale pravým protagonistou je Bůh: všechno, co může učinit člověk, je: „připravit se“, být otevřen pro Boží působení a neklást mu překážky. Životem božských ctností se člověk pozvedá a dává hodnotu vlastnímu úsilí. Rytus růstu víry, naděje a lásky jde zároveň s očišťováním a postupným sjednocováním s Bohem až k přetvoření v Něho. Je-li dosaženo tohoto cíle, duše se ponoří do samotného trinitárního života. O tomto ponoření svatý Jan tvrdí, že duše miluje Boha touž láskou, jakou ji miluje On, protože ho miluje v Duchu Svatém. Proto Mystický učitel říká, že neexistuje pravé sjednocení lásky s Bohem, pokud nevrcholí v jednotě Trojice. V tomto vrcholném stavu poznává svatá duše všechno v Bohu, a aby k Němu došla, nepotřebuje již prostřednictví tvorů.

Výzva i pro nás

Draží bratři a sestry, nakonec zůstává otázka: má tento světec, jeho vznešená mystika, jeho

obtížná cesta k vrcholu dokonalosti co říci i nám, normálním křesťanům, kteří žijí dnešním životem, anebo je vzorem a příkladem jen pro nemnohé vyvolené duše, které se na tuto cestu očišťování a mystické askeze skutečně mohou vydat? Abychom našli odpověď, musíme mít na paměti, že život svatého Jana od Kříže nebyl „létáním v mystických oblacích“, nýbrž životem velmi tvrdým, velmi praktickým a konkrétním, ať už jako život reformátora řádu, kde narazil na mnohý odpor, nebo jako provinčního představeného, či život ve vězení, kam byl uvržen svými spolubratry a kde byl vystaven neuvěřitelným inzultacím a fyzickému týrání. Byl to život tvrdý, ale právě během měsíců strávených ve vězení napsal jedno ze svých nejkrásnějších děl. Z toho můžeme pochopit, že cesta s Kristem, putování s Kristem není nějakou zátěží přidanou k již tak dostatečně tíživému břemenu našeho života, není to něco, co by mělo toto břemeno učinit ještě těžším, nýbrž je to něco zcela jiného, je to světlo, síla, která nám pomáhá toto břemeno nést. Pokud člověk v sobě nese velkou lásku, dává mu tato láska takřka křídla a snáze snáší všechny útrapy života, protože v sobě nese velké světlo. Víra je toto: být milován Bohem a nechat se milovat Bohem v Ježíši Kristu. Nechat se milovat, to je světlo, které nám pomáhá nést každodenní břemeno. A svatost není nějaké naše velmi obtížné dílo, nýbrž je to právě ono „otevření“: otevřít okna naší duše, aby mohlo vstoupit světlo Boží, neopomíjet Boha, protože právě v otevření se Jeho světlu spočívá síla a radost vykoupených. Modleme se k Pánu, aby nám pomohl nalézt tuto svatost, nechat se milovat Bohem, neboť to je povolání nás všech a naše pravé vykoupení.

L'Osservatore Romano
17. února 2011
Mezilitulky redakce Světa
Překlad -lš-

OCHRAŇUJ MÉ DĚTSKÉ SRDCE

Svatá Maria, Matko Boží,
zachovej mé dětské srdce čisté a průzračné jako pramen,
pomáhej mi, aby bylo prosté, aby nepropadalo smutku,
učíš je velkodušným srdcem,
které se daruje s něžným soucitem,
učíš ho věrným a hrdinným srdcem,
které nezapomíná na dobro a nesnáší zlo.
Daruj mi mírné a pokorné srdce,
které miluje a nečeká na protilásku,
které se před tváří Ježíšovou rádo daruje druhým,
silné a neohrožené srdce,
které žádná nevděčnost neuzavře,
žádná lhostejnost neunaví,
pro slávu Ježíše Krista zapálené srdce,
zraněné jeho láskou,
jehož rány se zahojí až na věčnosti.

P. Léonce de Grandmaison (1868-1927)

POČET KATOLICKÝCH KNĚŽÍ

Počet katolických kněží v desetiletí 1999-2009 stoupl ve světě o 1,4 %. To neplatí pro Evropu, kde jejich počet klesl o 9 %.

Podle vatikánské ročenky bylo v roce 2009 ve světě 410 593 kněží. V roce 2008 jich bylo o 1427 méně. 275 542 kněží patří k diecéznímu kléru, 135 051 je kněží řeholních. Počet světských kněží vzrostl o 4 %, řeholních kněží ubylo o 3,5 %

Mezi jednotlivými kontinenty jsou značné rozdíly. V Severní Americe klesl počet diecézních kněží za poslední desetiletí o 7 %, řádových kněží o 21 %. V Evropě ubylo 9 % kněží, v Oceánii 4,6 %.

Afrika zaznamenala přírůstek 38,5 %. Rovněž v Latinské Americe kněží přibývalo. Všude však ubylo řeholních kněží.

Největší nedostatek kněží je v Africe a Latinské Americe. Počet kněží v Evropě, Severní Americe a Asii je vzhledem k počtu věřících v těchto oblastech a v celé církvi nadprůměrný.

Kath-net

80. NAROZENINY RÁDIA Vatikán

„Slyšte všechny národy a všechno stvoření!“ Těmito slovy začalo 12. února před 80 lety dobrodružství Rádía Vatikán. Pius XI. požehnal ve svých vatikánských zahradách pionýrský vysílač, který se během desetiletí stal gigantickým zařízením, které vysílá ve více než 40 řečech. Je to „hlas papeže a světové církve“, ale také oficiální orgán Vatikánu – tak vypadá Rádio Vatikán dnes. Vysílač byl tehdy a je i dnes řízen jezuitou a podléhá státnímu sekretariátu a tam „monsignoru asesorovi“ Petru Brianu Welsovi. Oslava této události se konala ve Vatikánských muzeích.

-rv-

RUKSÁK PRO PAPEŽE

Papež Benedikt obdržel první ruksak pro Světový den mládeže 2011 v Madridu. Daroval mu ho kardinál Antonio Maria Rouco Varela, hostitel setkání mládeže. Ruksak ve španělských národních barvách červené a žluté, jaký obdrží každý účastník, obsahuje růženec, poutnickou knížku, průvodce městem a katechismus pro mládež Youcat. Dále je zde také vějíř a klobouk. Madrid očekává příchod 1 milionu účastníků.

-rv-

nemůžeme dosáhnout. Tim, že si živě uvědomujeme svou vlastní malost, nemohoucnost a nehodnost, neděláme ze sebe něco menšího, než jsme, ale protože se otvíráme všemohoucí a dobrotivé štědrosti milostivé a darující Lásky, stáváme se ve skutečnosti mnohem většími a bohatšími, než si můžeme představit a než můžeme toužit. Jestliže naopak se sami snažíme o vlastní vzepětí takřka až k bohorovnosti, nejen že se nestáváme většími, ale jakožto uzavření před pravými dary zůstáváme těmi nejchudšími vězni své vlastní ubohosti a nicotnosti.

„Ztráta smyslu pro posvátno“ je vlastně eufemismus, za kterým stojí těžké obvinění z nevíry a pýchy. Copak nehrozí ztráta samotné podstaty bohopocty i ztrátou Boha? Vychovávají nás nové chrámy tohoto světa, které nás učí novému náboženství: náboženství vycházejícímu nikoli z vědomí nedostatečnosti, ale nadbytku, náboženství soběstačnosti a samoobsluhy. Můžeme mít, co chceme, ani o to nemusíme nikoho požádat, stačí natáhnout ruku a dát do košíku. Tato lichotivá a pohodlná „samoobslužnost“ se stala životním způsobem, kterému je všechno podřízeno, dokonce i mravní zákon. Jsou to vlastně na celý život prodloužená léta dětinskosti, kdy jsme jako tříletí vykročili poprvé k samostatnosti a ovládlo nás heslo „Já sám!“ Stavíme velký dům na svém sebevědomí, to znamená na písku. Či to byl nápad od osobní spoluúčasti na nevyšlovné sebeoběti samotného Boha obrátit se k sobě jako pouhému společenství kolem stolu? Je svrchovaný čas oživit vědomí naší reálné nemohoucnosti a nevyhnutelné závislosti a vrátit se k posvátné účtě. Nebývalé povodně jsou velká Boží napomenutí, abychom se aspoň v poslední chvíli zamysleli, co bude s námi, až se na nás oboří příval a vichřice Boží pravdy.

-/š-

„Memorandum“ je nejčastěji skloňované slovo u našich západních sousedů. Osm německých teologů formulovalo tzv. prohlášení, ke kterému se záhy připojilo na 200 dalších teologů a profesorů. Ačkoliv morálka, kterou němečtí biskupové ještě hlásají, je už tak neúnosně uvolněná, žádají, aby se i od této „přísnosti“ upustilo. Konkrétně požadují, aby církev uznala za legitimní soužití homosexuálů a nové sňatky rozvedených osob. Nedostatek kněží má být odpomoceno svěcením žen a ženatých mužů. Církev má ustoupit od svého hierarchického uspořádání a přijmout široké demokratické principy především při volbě biskupů. Sám obsah tohoto dokumentu není ani nový ani zajímavý. Již v prvních ročnících týdeníku Světla jste četli o disidentském hnutí „Wir sind Kirche“. S rostoucí troufalostí vystupovalo jako „hnutí zdola“, které si troufá reformovat církev. Ale jeho požadavky představují ve skutečnosti uzákonění a ještě větší prohloubení všech fenoménů, které už léta ohrožují církev v jejích základech. Blížící se návštěva Benedikta XVI. v Německu pokládá jito „reformátoři“ za vhodnou příležitost k pokusu před světovou veřejností konfrontovat papeže s těmito požadavky.

Tolik na vysvětlenou k článku na str. 4. Věnujeme těmto otázkám pozornost nikoliv ze zvědavosti, zda tato staronová revoluce zdola uspěje nebo ne, ale nemůžeme být k ní lhostejní, protože má své kořeny, které sahají až k samému Koncilu a jejich hořkých plodů nejsme ušetřeni ani my. V četných reakcích na hromadné vystoupení německých teologů vyslovují soudní lidé především podiv nad politováníhodným projevem neznalostí u těchto „teologických odborníků“. Skutečnost je ovšem taková, že právě takoví „odborníci“ již čtyřicet let s vědomím episkopátu vychovávají kněze, katechety a pastorační asistenty a ti pak v tomto du-

chu vedou a matou Boží lid. Také u nás působí na teologických fakultách vyučující vychovaní nebo ovlivnění jejich duchem. Někdejší spory kolem vedení pražské Teologické fakulty UK se týkaly právě těchto problémů. S prapodivným novodobým pojetím Kristova vzkříšení a vtělení, o kterém píše článek Guida Horsta a které bourá základy víry, se může-

Na slovíčko

me setkat i nás. Hlásají je knihy, kterým významně katolické osobnosti v každoroční anketě dávají nejvíce pochvalných hlasů.

Byly to zřejmě teprve velké mravnostní skandály v řadách kléru, které zavdaly podnět k širším úvahám o tzv. nesprávné interpretaci Koncilu. Odkud se však vzala? Jestliže se na této „nesprávné interpretaci“ hned po Koncilu tak významným způsobem podílejí i ti, kteří patřili k jeho klíčovým postavám, nemůžeme se vyhnout oprávněnému podezření, že tyto osobnosti se přičinily záměrně o takovou formulaci koncilních závěrů, aby tuto „nesprávnou interpretaci“ v co nejširší míře umožnily. Jen tak si můžeme vysvětlit, proč jsme se tak rychle po této ústřední události církevních dějin 20. století dočkali zcela opačného než očekávaného pozeňnaného ovoce.

Je zajímavé, že všichni ti samozvaní reformátoři, kteří vědí velmi dobře, co by měl dělat papež, se vůbec nezabývají tím nejzávažnějším problémem: proč tolik lidí již léta opouští víru a proč se kostely vyprazdňují. K tomu je totiž Boží Protivník nevede, právě to je jeho cíl, který se mu zatím velmi daří. Vnuká jim jen takové nápady, které situaci ve skutečnosti jen zhoršují. Všimněme si dobře, kam míří v první řadě rahnerovské bludy: na začátek a konec Ježíšova života mezi námi. Útočí na jeho božské vtělení a na jeho slavné zmrtyvýchvstání. Co víc si může ďábel přát? S božstvím Ježíše Krista padá všechno.

Z víry a božského zjevení se stává pouhý mýtus, který staví křesťanství na roveň všem pohan- ským pověrám. Tak připravuje křesťanství pro zařazení do jednotného **světového náboženství nového věku**, ve kterém se voda z Lurd slévá s vodou z Gangu, jak se už symbolicky stalo na jednom takovém shromáždění. Je ještě třeba čekat na Kristem

predpovězené falešné profety? Jak je to možné, že ti, kteří si za své životní poslání původně zvolili ztělesnit a hlásat Krista, tohoto Kris-

ta v duších zabíjejí tím, že popírají jeho božství? Popírají ho již tím, že ho zpochybňují. Toto zpochybňování různými oslňujícími obraty není nic jiného než rafinované a zakuklené podkopávání víry tam, kde ještě nevymřela a kde by její přímé popření mohlo narazit. Je pro to jedno vysvětlení: nemají čisté srdce. Ještě závažnější je ale otázka, jak to, že je za ta léta ještě nikdo odpovědný nepostavil na pranýř? Vždyť působí církvi daleko větší škody než všechny případy pohlavního zneužití. Situace je opravdu velmi zlá. Jako úděsný symbol tohoto ďáblova ovoce a výsměchu mi tane před očima obraz zrušeného kostela, ve kterém si zámožní majitelé zřídili luxusní byt a v bývalém presbytáři mají koupelnu a záchod.

Někdo za to nese těžkou odpovědnost. Ale za svou vlastní víru, čistou a neporušenou, odpovídá každý z nás sám. Umí si někdo představit, jak nám bude, až budeme konfrontováni s křesťany, kteří na tolika místech světa v bídě a nouzi nesmírně trpí pro svou víru, ale zachovávají věrnost svému Bohu a Pánu? Vlastně jsme už dnes více než zahanbeni ve srovnání s muslimy, kteří postupně okupují někdejší křesťanský kontinent především proto, že nepropadli takové demoralizaci, jaká zdomácněla v zemích s tisíciletou křesťanskou tradicí. Naše církev potřebuje zcela jinou revoluci zdola: Návrat k pravé víře Otců!

-/š-

Pondělí 7. 3. 2011: 6:05 Octava dies (613. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Kde Bůh roní slzy **6:55** Čteme z křesťanských periodik **7:00** Putování modrou planetou: Egypt **7:40** Přijeme si... **7:55** P.S. **8:20** Ekoauto (15. díl) **8:35** Věci víry [P] **9:00** Divadélko Bubáček (8. díl) **9:10** Cesty za poznáním: Lucca **9:20** Národní ústav lidové kultury ve Strážnici **9:40** Klauzura **10:05** Hudební okénko (39. díl) **10:35** Angola – mladá země **11:00** Noekreace aneb Vandrování (77. díl) **11:10** Noelnd (36. díl) **11:40** Sedmihlásky **11:45** Klaunský pohádkový kufřík (5. díl): O chlubitivém Kubovi **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Koncert Richarda Čanakyho a skupiny FBI [P] **13:15** Ukrajinská zastavení **13:40** Octava dies (613. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Kněz zpívající reggae **14:25** Krkonošský národní park (5. díl) **14:40** Toleranční patent **15:00** Bez hábitu (16. díl): Piaristé – Strážnice [P] **16:00** H2Onews (116. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **16:10** V posteli chit-chat (5. díl) **17:00** NOEparáda (111. díl) [L] **17:50** Exit 316 (27. díl): Důvěra [P] **18:05** Čteme z křesťanských periodik **18:15** Cesty za poznáním: Xumifushou miao Chengde **18:25** Sedmihlásky **18:30** Klaunský pohádkový kufřík (6. díl): O chytré Jitce [P] **18:40** Svět ze hřbetu koně [P] **19:10** Nová Indie **19:20** Sozopol **19:30** Přijeme si... **19:45** H2Onews (116. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **20:00** U Pastýře [P] **21:05** Na koberečku (101. díl) [P] **21:15** miniDIZO **21:30** Pouť do Svaté země L. P. 2000: očima poutníka s kamerou **21:50** Čteme z křesťanských periodik **22:00** Noční univerzita: Když se řekne církev – manželé Ženiškovi **23:10** Sozopol **23:20** Noekreace aneb Vandrování (77. díl) **23:30** Octava dies (613. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** Kulatý stůl: Ústav paměti národa SK **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 8. 3. 2011: 6:05 H2Onews (116. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **6:15** Varhanní koncert z chrámu sv. Mikuláše v Ludgeřovicích 2006 **7:20** Klauzura **7:40** Cesta k andělům (46. díl) **8:30** Muzeum Kysuckej dediny vo Výchylkovce **8:50** Detviánske kríže [P] **9:05** Cesty za poznáním: Pawlowsk Palac **9:15** Atlas Charity: Hodslavice (Středisko mládeže) **9:20** Bratr Prem Bhai **9:30** Ze života farností: Opatství Geras – farnost Langau **9:45** Divadélko Bubáček (8. díl) **10:00** Octava dies (613. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: Když se řekne církev – manželé Ženiškovi **11:40** Sedmihlásky **11:45** Klaunský pohádkový kufřík (6. díl): O chytré Jitce **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Hudební okénko (39. díl) **12:35** Čteme z křesťanských periodik **12:40** Nová Indie **12:50** Kněz zpívající reggae **13:05** Osemsto **13:35** Putování modrou planetou: Egypt **14:15** Gospelový sborník **14:25** Kulatý stůl: Stonavská Barborka **16:00** H2Onews (116. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **16:10** Přijeme si... **16:25** Cesty za poznáním: Londýn [P] **16:50** Detviánske kríže **17:05** Angola – mladá země **17:30** Ve jménu Ježíše (9. díl): Quo vadis? **17:55** Sedmihlásky **18:00** Noelnd (36. díl) **18:30** O kráse [P] **18:40** Síla evangelia **19:10** Noekreace aneb Vandrování (77. díl) **19:20** Obec Madunice **19:40** Zpravodajské Noeviny: 8. 3. 2011 [P] **20:00** Misie naživo: s P. Antonem Odrobiňákem SDB [L] **21:00** Jako hořčičné zrnko (4. díl) [P] **21:45** Zpravodajské Noeviny: 10. 3. 2011 **22:00** Ekoauto (15. díl) **22:15** U NÁS **23:15** P.S. **23:40** Přijeme si... **23:55** Čteme z křesťanských periodik **0:05** Benefiční koncert pro Ukrajinu **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 9. 3. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 8. 3. 2011 **6:20** Bez hábitu (16. díl): Piaristé – Strážnice **7:15** Noekreace aneb Vandrování (77. díl) **7:25** miniDIZO **7:40** Noelnd (36. díl) **8:10** Za tajemstvím šumavských lesů **9:00** Nová Indie **9:10** Pro vita mundi (119. díl): Hana Loukotová **9:45** Jako hořčičné zrnko (4. díl) **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** U Pastýře **13:05** Svět ze hřbetu koně **13:35** Čteme z křesťanských periodik **13:45** P.S. **14:10** O galaxiích 1. díl **14:50** Na koberečku (101. díl) **15:00** Divadélko Bubáček (8. díl) **15:10** Cesty za poznáním: Xumifushou miao Chengde **15:20** Kde Bůh roní slzy **15:40** Zpravodajské Noeviny: 8. 3. 2011 **16:00** Octava dies (613. díl): Týdenní zpravodajství

z Vatikánu **16:30** Mše svatá Popeleční středy [L] **18:30** Cesty za poznáním: Dachstein caves **18:45** Klaunský pohádkový kufřík (8. díl): O líné Lálnice [P] **18:55** Sedmihlásky **19:00** GOODwillBOY VI. (5. díl) [P] **19:40** Přijeme si... [P] **20:00** Léta letí k andělům (47. díl) [P] **20:20** Noční univerzita: Hospodine, dílo svých rukou neopouštěj – P. Petr Karas [P] **21:20** Lurdy **21:45** H2Onews (116. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **22:00** Tygři oceánů (2. díl) [P] **22:30** Skanzen Strážnice **22:50** Noekreace aneb Vandrování (77. díl) **23:00** Generální audience papeže Benedikta XVI. [P] **23:30** Krkonošský národní park (5. díl) **23:45** H2Onews (116. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **23:55** Čas **0:05** Varhanní koncert z chrámu sv. Mikuláše v Ludgeřovicích 2006 **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 10. 3. 2011: 6:05 H2Onews (116. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **6:15** Svět ze hřbetu koně **6:45** Čteme z křesťanských periodik **6:50** Léta letí k andělům (47. díl) **7:10** Hudební okénko (39. díl) **7:40** Kněz zpívající reggae **7:55** Cesty za poznáním: Londýn **8:20** Obec Madunice **8:30** Jako hořčičné zrnko (4. díl) **9:15** Ekoauto (15. díl) **9:30** Léta letí k andělům (18. díl): Dana Němcová **9:55** Kulatý stůl: Stonavská Barborka **11:25** Přijeme si... **11:40** Sedmihlásky **11:45** Klaunský pohádkový kufřík (8. díl): O líné Lálnice **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Varhanní koncert z chrámu sv. Mikuláše v Ludgeřovicích 2006 **13:10** Danka II. **13:35** Generální audience papeže Benedikta XVI. **14:05** Národní ústav lidové kultury ve Strážnici **14:25** Barva zaschlé růže **14:40** Pro vita mundi (119. díl): Hana Loukotová **15:10** Věci víry **15:35** Muzeum Kysuckej dediny vo Výchylkovce **16:00** Zpravodajské Noeviny: 8. 3. 2011 **16:15** Svět zaniklých technologií **16:45** Putování modrou planetou: Egypt **17:25** Pro zdraví: Projekt ICRC [P] **17:40** Křížová cesta v Píšti [P] **17:45** Noekreace aneb Vandrování (77. díl) **18:00** Síla evangelia **18:30** Klaunský pohádkový kufřík (9. díl): O pracovitě Elence [P] **18:40** Sedmihlásky **18:45** Cesta k andělům (46. díl) **19:35** Čas **19:40** Zpravodajské Noeviny: 10. 3. 2011 [P] **20:00** Klapka s... (19. díl) [P] **21:00** Přijeme si... **21:15** P.S. [P] **21:40** Zpravodajské Noeviny: 10. 3. 2011 **22:00** Cesty za poznáním: Lucca **22:10** Octava dies (613. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:40** NOEparáda (111. díl) **23:30** Bratr Prem Bhai **23:40** Ze života farností: Opatství Geras – farnost Langau **23:55** Sozopol **0:05** Zpravodajské Noeviny: 10. 3. 2011 **0:20** GOODwillBOY VI. (5. díl) **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 11. 3. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 10. 3. 2011 **6:20** Noekreace aneb Vandrování (77. díl) **6:30** NOEparáda (111. díl) **7:20** JuniorTV Kopřivnice (13. díl) **7:40** Ekoauto (15. díl) **7:55** Krkonošský národní park (5. díl) **8:10** Ze života farností: Opatství Geras – farnost Langau **8:25** Cesty za poznáním: Xumifushou miao Chengde **8:35** Noční univerzita: Hospodine, dílo svých rukou neopouštěj – P. Petr Karas **9:35** Lurdy **10:05** Na koberečku (101. díl) **10:15** U Pastýře **11:15** Ve jménu Ježíše (9. díl): Quo vadis? **11:40** Sedmihlásky **11:45** Klaunský pohádkový kufřík (9. díl): O pracovitě Elence **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přijeme si... **12:20** Putování modrou planetou: Egypt **13:00** Křížová cesta v Píšti **13:05** Léta letí k andělům (47. díl) **13:30** O Václavovicích **14:10** miniDIZO **14:25** Adopce na dálku **15:00** Žít cestou (1. díl) [P] **15:20** Čas **15:25** Svět ze hřbetu koně **16:00** Zpravodajské Noeviny: 10. 3. 2011 **16:15** Detviánske kríže **16:30** Obec Banka **16:40** Jako hořčičné zrnko (4. díl) **17:25** Starý židovský hřbitov v Praze **18:00** Noelnd (36. díl) **18:30** Klaunský pohádkový kufřík (10. díl): O sobecké Růžence [P] **18:45** Sedmihlásky **18:50** GOODwillBOY VI. (5. díl) **19:30** Exit 316 (27. díl): Důvěra **19:45** H2Onews (117. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa [P] **20:00** Noemova pošta 2011: březen [L] **21:30** Cesty za poznáním: Xumifushou miao Chengde **21:40** Na koberečku (101. díl) **21:55** Nedělní čtení: 1. neděle postní [P] **22:25** Přijeme si... **22:40** Cesta k andělům (46. díl) **23:30** Svět zaniklých technologií **0:05** H2Onews (117. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **0:15** Pouť do Svaté země L. P. 2000: očima poutníka s kamerou **0:35** Tygři oceánů (2. díl) **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

XI. POCHOD PRO ŽIVOT

Přijďte v sobotu 26. března do Prahy na XI. Pochod pro život. Za poslední rok zemřelo kvůli umělému potratu 25 tisíc dětí. Zůstali zde jejich zranění rodiče. Nastal čas na změnu.

V sobotu 26. března 2011 dopoledne před Pochodem pro život máte možnost seznámit se s činností občanských sdružení, která se věnují obnově kultury života, podpoře předmanželské a manželské čistoty a podpoře rodiny. Setkání proběhne v pražském dominikánském klášteře (Husova 8, Praha 1). Ve 13 hodin bude v kostele sv. Jiří sloužena mše svatá obětovaná za děti zabitě při umělých potratech, za uzdravení a obrácení rodičů a lékařů. Po 14. hodině začne již XI. Pochod pro život.

Program a registrační formulář: <http://prolife.cz/?a=181>

Registrace pro organizace: <http://prolife.cz/?a=180>

Sobota 12. 3. 2011: 6:05 H2Onews (117. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **6:15** P.S. **6:40** Svět zaniklých technologií **7:10** Muzeum Kysuckej dediny vo Výchylkovce **7:30** Léta letí k andělům (47. díl) **7:50** Divadélko Bubáček (8. díl) **8:00** Ve jménu Ježíše (10. díl): Chléb, víno a krev [P] **8:30** Noelnd (36. díl) **9:00** Síla evangelia **9:35** NOEparáda (111. díl) **10:25** JuniorTV Kopřivnice (13. díl) **10:45** GOODwillBOY VI. (5. díl) **11:25** Exit 316 (27. díl): Důvěra **11:50** miniDIZO **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny: 10. 3. 2011 **12:25** Nedělní čtení: 1. neděle postní **12:55** Přijeme si... **13:10** Klapka s... (19. díl) **14:10** Hudební okénko (39. díl) **14:40** Noekreace aneb Vandrování (77. díl) **14:50** Čas **15:00** Misie naživo: s P. Antonem Odrobiňákem SDB **16:00** H2Onews (117. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa **16:10** O galaxiích 1. díl **16:50** Cesty za poznáním: Pawlowsk Palac **17:00** Generální audience papeže Benedikta XVI. [P] **17:30** Kde Bůh roní slzy **17:55** Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce (6. díl) [P] **18:20** Sedmihlásky **18:25** Klaunský pohádkový kufřík (10. díl): O sobecké Růžence **18:40** Jako hořčičné zrnko (4. díl) **19:25** Nedělní čtení: 1. neděle postní **20:00** Naše peníze, jejich osud [P] **20:50** Putování modrou planetou: Guatemala [P] **21:25** Věci víry **21:55** Národní ústav lidové kultury ve Strážnici **22:15** Návraty Zdeňka Bernáta **22:35** Kněz zpívající reggae **22:50** Pro zdraví: Projekt ICRC **23:05** Bez hábitu (16. díl): Piaristé – Strážnice **0:05** Kulatý stůl: Madrid **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 13. 3. 2011: 6:05 Evangelium: 1. neděle postní [P] **6:15** Nedělní čtení: 1. neděle postní **6:45** Křížová cesta v Píšti **6:50** Sozopol **7:00** Klapka s... (19. díl) **8:00** Kde Bůh roní slzy **8:20** Detviánske kríže **8:35** Obec Banka **8:45** Ze života farností: Opatství Geras – farnost Langau **9:00** Svět ze hřbetu koně **9:30** Cesty za poznáním: Londýn **10:00** Cesta k hudbě **10:20** Evangelium: 1. neděle postní **10:30** Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě s farností Velké Karlovice [L] **11:35** Poutní místa v Čechách a na Moravě: Velehrad **11:40** Na koberečku (101. díl) **11:50** Čteme z křesťanských periodik [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:25** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:10** Hudební okénko (40. díl) [P] **13:40** Naše peníze, jejich osud **14:30** Čas **14:35** Noční univerzita: Hospodine, dílo svých rukou neopouštěj – P. Petr Karas **15:40** ENERGY GLOBE: Světová ocenění trvale udržitelných projektů **16:20** Noekreace aneb Vandrování (78. díl) [P] **16:30** Zikův svět zvířat (1. díl): Velké kočkovité šelmy [P] **16:55** Sedmihlásky [P] **17:00** Noelnd (36. díl) [P] **17:30** Ve jménu Ježíše (10. díl): Chléb, víno a krev **18:00** GOODwillBOY VI. (5. díl) **18:40** Exit 316 (27. díl): Důvěra **18:55** Evangelium: 1. neděle postní **19:05** Léta letí k andělům (47. díl) **19:25** Divadélko Bubáček (8. díl) [P] **19:35** Čteme z křesťanských periodik **19:40** Přijeme si... [P] **20:00** Octava dies (614. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Koncert pro všechny [P] **21:35** Misie naživo: s P. Antonem Odrobiňákem SDB **22:35** Cesty za poznáním: Dachstein caves **22:45** Nedělní čtení: 1. neděle postní **23:15** Barva zaschlé růže **23:30** Gospelový sborník **23:40** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:45** miniDIZO **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Orel jednota Dobříš a Orel župa Svatováclavská Vás zvou na **POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU** v sobotu 2. dubna 2011 v orlovně v Dobříši, ul. 28. října 451, Dobříš.

■ 12.45 hod. – příchod účastníků ■ 13.00 hod. – dvě přednášky na postní témata (jedna přednáška 30–40 min., v přestávkách možné dotazy) ■ 15.00–15.45 hod. – příležitost ke sv. zpovědi ■ 16.30 hod. – mše sv. podle misálu z r. 1962 v kostele Nejsvětější Trojice v Dobříši.

Duchovní obnovu povede a mši sv. oslavuje župní vzdělávacel Orla P. Mgr. Antonín Damián Nohejl, III. O. P.

Zájemci se hlásí organizátorům:

br. Stanislav Vejvar, standa.vejvar@volny.cz

ses. Marie Kadlecová, tel.: 318 522 648, Orel jednota Dobříš

Životní cesta do Svaté země – 15.–22. 3. 2011 – mimořádná nabídka novinkového termínu s výraznou slevou 4000 Kč! Přihlášky: Diecézní centrum pro seniory Hradec Králové, tel.: 737 215 328, email: cepelkova@diecezezhk.cz, www.dcskh.cz

Ve dnech 6.–8. května 2011 se uskuteční **františkánská pouť do Montichiari** v Itálii – **ROSA MYSTICA**, která je obětována za kněze, bohoslovce, řeholnice a řeholníky. Odjezd: v pátek 6. 5. 2011 v 16 hod. z Hodonína přes Mutěnice, v 18 hod. z Brna. Příjezd: v neděli 8. 5. 2011 ráno. Cena 1 700 Kč. Nocleh cestou tam i zpět v autobuse. Sobotní program: návštěva Dómu, domek a hrob Pierriny Gilli, obchod s devocionáliemi, mezinárodní slavnostní procese se sochami a květinami ve Fontanelle (pořádá OPUS ROSA MYSTICA), česká mše sv., křížová cesta, osobní volno. Odjezd do ČR v 18.30 hod. Přihlášky: Zdenka Hanáčková, Nová 103, 696 11 Mutěnice, tel.: 518 370 892, mobil: 724 751 856, 720 382 976. Pouť vede P. Jaroslav Stříž.

Jednodenní DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MANŽELE na téma:

„Jak nás děti naučily víře“

Srdečně zveme všechny manžele, ale i jednotlivce. Přednášky povedou manželé Svobodovi z brněnské komunity Emmanuel. Ke svátosti smíření i k duchovnímu rozhovoru bude k dispozici kněz. Součástí programu je také mše sv., čas pro manželské páry a společná modlitba.

Místo: sál Kurie arcibiskupství, Biskupské nám. 2, Olomouc. Čas: sobota 12. března 2011, od 9.00 do 16.00 hod.

Účastnický poplatek 40 Kč/osobu, 70 Kč za manželský pár. Možnost objednání oběda na místě (pizza).

Je třeba přihlásit se předem, nejlépe do 8. března e-mailem: mleckova@arcibol.cz, nebo poštou na adresu Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 779 00 Olomouc.

Bližší informace: pondělí – pátek 8.00–13.30 hod.

Marie Mléčková, mleckova@arcibol.cz, tel.: 587 405 240, nebo 731 604 119.

Římskokatolické farnosti Morkovice a Pačlavice vás zvou na **POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU** v sobotu 12. března 2011 v kulturním domě v Pačlavicích. Přednáší P. Bedřich Horák, ThLic., farář v Horních Moštěnicích, na téma: Víra a křest v Písmu svatém.

Program duchovní obnovy: ■ 8.45 hod. – zahájení – ranní modlitba ■ 9.00 hod. – I. přednáška – meditace ■ 10.30 hod. – II. přednáška – meditace ■ 11.30 hod. – modlitba bolestného růžence ■ 12.00 – oběd. ■ 13.00 hod. – III. přednáška – meditace ■ 14.15 hod. – křížová cesta ve farním kostele, svátost smíření ■ 15.00 hod. – mše sv. ve farním kostele – závěr duchovní obnovy.

Do 7. března 2011 odevzdejte na faře v Morkovicích přihlášku s režijským poplatkem 120 Kč, studenti 80 Kč. Můžete se závazně přihlásit i na telefon 731 621 105 nebo e-mail: faramorkovice@seznam.cz. Poplatek pak zaplatíte na místě. Mějte s sebou Písmo svaté NZ a sešit na poznámky.

Liturgická čtení

Neděle 6. 3. – 9. neděle v mezidobí

1. čt.: Dt 11,18.26–28

Ž 31(30),2–3a.3b–4.17+25

Odp.: 3b (*Bud' mi, Hospodine, ochrannou skálou.*)

2. čt.: Řim 3,21–25a.28

Ev.: Mt 7,21–27

Slovo na den: *Ne, kdo říká.*

Pondělí 7. 3. – nez. pam.

sv. Perpetua a Felicity

1. čt.: Tob 1,3; 2,1a–8

Ž 112(111),1–2.3–4.5–6

Odp.: 1a (*Blaze muži, který se bojí Hospodina. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Mk 12,1–12

Slovo na den: *Na mého syna budou mít ohled.*

Úterý 8. 3. – nez. pam. sv. Jana z Boha

1. čt.: Tob 2,9–14

Ž 112(111),1–2.7bc–8.9

Odp.: srov. 7bc (*Srdce spravedlivého je pevné, důvěřuje v Hospodina.*)

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mk 12,13–17

Slovo na den: *Co je císařovo, dávejte císaři.*

Středa 9. 3. – Popeleční středa

1. čt.: Jl 2,12–18

Ž 51(50),3–4.5–6a.12–13.14+17

Odp.: srov. 3a (*Smiluj se, Pane, neboť jsme zhřešili.*)

2. čt.: 2 Kor 5,20–6,2

Ev.: Mt 6,1–6.16–18

Slovo na den: *Vě skrytosti.*

Čtvrtek 10. 3. – připomínka sv. Jana Ogilvie

1. čt.: Dt 30,15–20

Ž 1,1–2.3.4+6

Odp.: Ž 40(39),5a (*Blaze tomu, kdo svou naději vložil v Hospodina.*)

Ev.: Lk 9,22–25

Slovo na den: *Kdo chce.*

Pátek 11. 3. – ferie

1. čt.: Iz 58,1–9a

Ž 51(50),3–4.5–6a.18–19

Odp.: 19b (*Zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš.*)

Ev.: Mt 9,14–15

Slovo na den: *Truchlit?*

Sobota 12. 3. – ferie

1. čt.: Iz 58,9b–14

Ž 86(85),1–2.3–4.5–6

Odp.: 11a (*Pouč mě o své cestě, Hospodine, abych kráčet v tvé pravdě.*)

Ev.: Lk 5,27–32

Slovo na den: *Nechal všeho, vstal a šel za ním.*

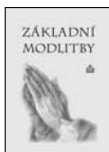
BREVIÁŘ PRO LAIKY

5. – 12. BŘEZNA 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 6. 3.		PO 7. 3.		ÚT 8. 3.		ST 9. 3.		ČT 10. 3.		PÁ 11. 3.		SO 12. 3.	
Antifona	812	912	1692	1907	841	945	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvilky:														
Hymnus	812	913	1693	1907	842	945	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	813	914	828	929	843	946	1107	1232	1198	1330	1214	1347	1229	1364
Žalmy	813	914	828	930	843	946	1108	1232	1199	1331	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	816	917	1693	1908	847	950	274	304	277	308	281	311	284	315
Antifona k Zach. kantiku	697	787	1694	1908	847	950	274	304	278	308	281	312	284	316
Prosby	817	917	1694	1908	847	951	274	304	278	308	281	312	284	316
Závěrečná modlitba	697	787	1317	1459	1318	1460	275	305	278	309	282	312	285	316
Modlitba během dne:														
Hymnus	817	918	832	934	848	952	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	818	919	833	935	848	952	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	818	919	833	935	849	953	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	275	305	279	309	282	313	285	316
Závěrečná modlitba	697	787	835	938	851	955	275	305	278	309	282	312	285	316
Nešpory:														
	SO 5. 3.													
Hymnus	807	907	821	922	1698	1913	852	956	268	298	269	299	268	298
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	1193	1324	1208	1341	1224	1358
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	1193	1324	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1701	1916	856	960	276	306	280	310	283	314
Ant. ke kant. P. M.	697	786	697	787	1701	1916	856	960	276	307	280	310	283	314
Prosby	811	911	826	927	1702	1917	856	960	277	307	280	310	283	314
Záv. modlitba	697	787	697	787	1317	1459	1318	1460	275	305	278	309	282	312
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKY A DOTISKY MCM

ZÁKLADNÍ MODLITBY

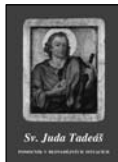
Soubor základních modliteb (kapesní formát).

MCM s. r. o. • Brož., 74x102 mm, 16 stran, 12 Kč

SV. JUDA TADEÁŠ • POMOCNÍK V BEZNADĚJNÝCH SITUACÍCH

Malá brožurka, která informuje o tom, kdo je sv. Juda Tadeáš, a nabízí texty modliteb k tomuto velkému pomocníkovi v těžkých záležitostech. Vyšlo s církevním schválením.

MCM s. r. o. • 2., upravené vydání, v MCM 1.,
brož., 105x148 mm, 24 strany, 25 Kč

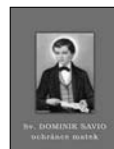

SNOUBENCŮM

P. Jaroslav Studený

Katechetická pomůcka pro přípravu snoubenců, vysvětlující podstatu manželství a průběh svatebního obřadu.

MCM s. r. o. • 2. vydání, v MCM 1., brož., A5, 38 stran, 43 Kč

SV. DOMINIK SAVIO • OCHRÁNCE MATEK P. Michael Staudigl SDB

Malá brožurka se základními údaji ze života sv. Dominika Savia a s malým výběrem zázraků na svět-

covu přímluvu. Obsahuje také modlitby: nověna (27. dubna až 5. května), modlitba nastávající matky a prosba o pomoc v úsilí o svatost. Na závěr je podána informace o památném dni v měsíci pro ty, kdo chtějí takto sv. Dominika uctívat.

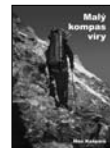
MCM s. r. o. • 2., opravené a rozšířené vydání,
brož., 105x148 mm, 20 stran, 20 Kč

MALÝ KOMPAS VÍRY

MUDr. Max Kašparů • Ilustrace Ing. Jan Herálecký

Přitažlivý průvodce pravdami víry, modlitbami, svátostmi a Desaterem. Kniha usnadňuje orientaci v každodenním prožívání víry.

MCM s. r. o. • 2., upravené vydání, brož., A5, 104 strany, 69 Kč

TURZOVSKÉ PŘÍBĚHY

Karel Židlický • Uspořádala a slovenské texty přeložila PhDr. Marie Benešová

Sborník turzovských svědectví, zachycených K. Židlickým, vyšel u příležitosti 50. výročí prvního zjevení Panny Marie lesnímu dělníku M. Lašutovi na Živčákové hoře. Reálné příběhy konkrétních osob, jimž Bohorodička odpovídá svými milostmi na klíčové životní situace, jsou srostlé s přírodním prostředím a zároveň se v nich zračí moc Boží v dialogu nebe a země. V závěru knížky je shrnuta historie zjevení, údaje o kapli, milostném obrazu, soše Panny Marie a léčivé vodě.

MCM s. r. o. • Dotisk, brož., A5, 98 stran, 104 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2

P. P.

982707-0262/2011

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.